

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta tělesné výchovy a sportu

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2016

Šárka Pind'áková

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta tělesné výchovy a sportu

**Trenér dětských sportovních přípravků a soukromé
podnikání**

Bakalářská práce

Vedoucí bakalářské práce:

PaedDr. Jitka Vindušková, CSc.

Vypracovala:

Šárka Pindřáková

Kladno, srpen 2016

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracovala osobně a že jsem uvedla všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Kladně dne 21. 8. 2016

podpis diplomanta

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své bakalářské práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto diplomovou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení:

Fakulta / katedra:

Datum vypůjčení:

Podpis:

Poděkování

Děkuji paní Jitce Vinduškové za velmi vstřícné a trpělivé vedení mé práce.

Abstrakt

Název: Trenér dětských sportovních přípravek a soukromé podnikání

Cíle: Hlavním cílem této práce je představit nároky na trenéra dětských sportovních přípravek, charakterizovat funkci dětských sportovních přípravek s ohledem na osobnostní rozvoj dětí předškolního a mladšího školního věku a pohlédnout na realizaci dětských sportovních přípravek jako na soukromé podnikání.

Metody: V naší práci jsme použili metodu analýzy a metodu komparace. Metodu analýzy jsme aplikovali v rozboru odborné literatury týkající se charakteristiky trenérské role, charakteristiky dětí předškolního a školního věku a charakteristiku kroků úspěšného podnikání. Metodu komparace a analýzy jsme použili ve výsledkové části při hodnocení vlastního podnikání při vedení a realizaci dětské sportovní přípravy.

Výsledky: Na základě rozboru odborné literatury a hodnocení vlastního podnikání jsme zjistili, že silnou stránkou mého podnikání je nový přístup k tréninku dětí, kdy nabízíme netradiční tréninky pro všechny zájemce, výhodou je velká volnost a samostatnost při rozhodování, současně s tímto ale naopak odpovědnost za výsledky. Úspěšnost mého podnikání závisí na vynaloženém úsilí, čase, osobním nasazení, kritickým je výběr spolupracovníků, kdy nesprávný člověk dokáže zmařit vaši práci nebo ji svým přístupem oslabuje a naopak, správně vybraní kolegové vás posouvají dál.

Klíčová slova: trenér ve sportovních přípravkách, dětské sportovní přípravy, soukromé podnikání

Obsah:

I.	Úvod	9
II.	Cíle a úkoly práce	10
III.	Teoretická východiska práce	10
	1) Děti	10
	- Psychologické aspekty práce s dětmi	11
	- Cíle tréninku dětí	12
	- Charakteristika dětského věku	12
	- Charakteristika období mladšího školního věku	13
	- Zásady práce s dětmi	14
	- Šikana, chování, etika	15
	- Diagnózy vývojových poruch u dětí	16
	- Kodex sportovní etiky Rady Evropy	17
	- Pravidla FAIR PLAY	17
	2) Trenér	18
	- Charakteristika trenéra	18
	- Předpoklady k trenérské práci	18
	- Základní úkoly trenéra	19
	- Projevy trenéra při výchově dětí	20
	- Funkce a činnosti manažera v tělesné výchově a sportu	20
	- Předpoklady úspěšného manažera	21
	3) Management	22
	- Plánování nové firmy	22
	- Stanovení cílů sportovního klubu	23
	- Konkurenční prostředí	24
	- Lidé	24
	- Rozpočet	25
	- Daňové zatížení	25
	- Sociální pojištění	27
	- Nemocenské pojištění	29
	- Zdravotní pojištění	29
	- Srovnání zaměstnanec versus živnostník (odvody, sociální a ekonomie)..	29
	- Účetnictví	31

4)	Legislativa	33
	- Paragrafy v práci pedagogického pracovníka	33
	- Odpovědnost za škodu podle Občanského zákoníku	33
	- Odpovědnost za škodu podle Zákoníku práce	34
	- Obecná odpovědnost zaměstnance za škodu	35
	- Odpovědnost zaměstnavatele za škodu	37
	- Pracovní řád	39
	- Pojištění	40
	- Bezpečnost a ochrana zdraví při práci (BOZP)	42
	- Bezpečnost a ochrana zdraví při práci v oblasti školství	44
	- Dohled nad žáky ve školním prostředí	45
	- Organizace sportovně turistických kurzů, výletů apod.	46
	- Organizace lyžařského výcviku	47
	- Organizace plaveckého výcviku	49
	- Předpisy pro sportovně turistické akce	50
	- Školy v přírodě a zotavovací akce	51
	- Odpovědnost pořadatelů zotavovacích akcí	52
	- Příprava letní zotavovací akce pro děti	52
	- Dokumentace zotavovací akce pro děti	52
	- Funkce zdravotníka na zotavovací akci	53
	- Povinnosti zdravotníka na zotavovací akci	54
	- Zdravotní deník	55
	- Poučení o bezpečnosti a ochraně zdraví účastníků při různých činnostech	56
	- Zdravotní způsobilost dětí ke sportu	59
	- Ochrana osobních údajů	64
	- Autorská práva	65
IV.	Výsledky	67
V.	Závěr	71
VI.	Seznam použité literatury	72
VII.	Přílohy	74

I. Úvod

Téma „Trenér v soukromém podnikání“ je mi velice blízké. Je to téma z mé každodenní činnosti a praxe. Výchově dětí se věnuji od svých juniorských let, kdy jsem začala jezdit na dětské tábory a lyžařské kurzy jako instruktor. Mám zkušenosti s trénováním dětských přípravek jak ve velkém sportovním klubu, tak i jako trenér pracující na živnostenský list a v poslední době i jako trenér a předseda sportovního spolku.

Sport je mou celoživotní náplní a zábavou. Moji aktivní rodiče mě a moji sestru vedli ke sportu od útlého věku. Otec byl zdatný sportovec, učil mě lyžovat, surfovat, hráli jsme stolní tenis, badminton, učil mě mnoho činností také při pobytu v přírodě a v neposlední řadě také mnoho technických dovedností - umím se postarat o sportovní vybavení a zvládám i servis a jednoduché opravy sportovních potřeb.

Jsem absolventkou sportovní třídy základní školy v Kladně, od šesté třídy až do dospělosti jsem dělala závodně atletiku. Po menší pauze, kterou jsem vyplnila péčí o vlastní děti, jsem se chtěla vrátit k aktivnímu sportování. Díky náhodě a běhu života jsem se ale ocitla v pozici trenéra v mém domovském atletickém klubu AC TEPO Kladno a začala jsem trénovat nejmenší děti v přípravkách. V AC TEPO Kladno jsem pak působila 5 let. Získala jsem zde mnoho zkušeností, také díky výborným kolegyním. Obnovila jsem si trenérskou kvalifikaci 3. třídy. Po určitém čase ale u mě převážily nevýhody velkého klubu nad výhodami a rozhodla jsem se založit vlastní sportovní klub. Vedla mě k tomu potřeba samostatné práce a samostatných rozhodnutí, finanční volnost a vlastní odlišná filosofie sportovní přípravy.

Průběžně se vzdělávám a doplňuji svoje trenérské licence, absolvovala jsem nespočet tréninkových kempů a seminářů na téma „sportovní příprava dětí“. Jsem kondiční trenér, trenér atletiky 3. třídy, trenér in-line bruslení, vodácký instruktor, cvičitel lyžování a dalších sportů. Trenérská práce s dětmi mě baví a naplňuje dodnes. Když se povede krásný den, šikovné vrtošivé děti na tréninku, který je baví, nadšení rodiče = tak to je DREAM WORK – moje „práce snů“, neboli vlastně koníček povýšený na živobytí.

II. Cíle a úkoly práce

Cílem práce bylo, ukázat případným následovníkům, co všechno oblast práce s dětmi obnáší, jaké jsou nutnosti a povinnosti, jaké jsou klady a zápory. Aby si případně každý udělal vlastní představu o tom, co je potřeba zvládnout a mohl se rozhodnout, jakou formou se do trenérské práce zapojí.

Základní otázka, která se prolíná bakalářskou prací, je, zda se touto činností může trenér uživit. Může být práce trenéra sportovních přípravek profesí, kterou je možné se uživit? Dále jsme si kladla otázku, zda jsem více trenér nebo manažer? Baví mě praktická práce s dětmi, ale musím řešit i další chod klubu. Zvládám to ještě všechno vlastními silami nebo už si musím najmout někoho dalšího? A chci to tak vůbec? Chci se stát zaměstnavatelem a „ředitelem?“ Nebude mě to zdržovat a odvádět od té podstaty, která mě baví, pro kterou to dělám – práce s dětmi?

Je toto všechno závislé pouze na počtu zapsaných dětí, nebo zde existují i jiná kritéria?

III. Teoretická východiska práce

1. Děti

Sport jako výchovný prostředek má nezbytnou roli zejména v rané fázi života člověka (dětství, adolescence). Sportovní prostředí významně ovlivňuje jeho socializaci a podporuje týmový život ve formě sdílení společných hodnot a cílů. (Kovář in Jansa, 2012)

Psychologické aspekty práce s dětmi

Z teoretického hlediska by veškeré působení na sportující děti, ať v průběhu tréninku nebo soutěže, mělo směřovat k všestrannému rozvoji jejich osobnosti. Sportovní činnost přináší řadu situací, ve kterých se děti dostávají pod formativní vliv dospělých (trenérů, rozhodčích, funkcionářů). Na závodící děti působí řada stimulů, vycházejících jak z jejich činnosti, tak z činnosti trenéra. (Slepička, 1988)

Všichni dospělí, kteří se podílí na tréninkovém procesu dětí, jak na tréninku tak i na soutěžích, by si měli uvědomit, že jejich chování je dětem vzorem a vzorcem do jejich dalšího života (a nejen sportovního). Veškerá činnost dospělých může jak příznivě tak i nepříznivě ovlivnit vývoj schopností, dovedností, mravních kvalit či tvůrčích aktivit. Schopnost dětí připodobnit se k nějakému vzoru hraje velmi závažnou úlohu při výchovném působení trenéra mládeže v roli kouče. Závažnost spočívá především v tom, že jsou napodobovány jak vzory z hlediska výchovného pozitivní, tak i vzory působící negativně. Soutěže s emocionálním nábojem pak poskytují mnoho situací, ve kterých trenér, rozhodčí i rodiče působí svým chováním jako vzory. Při vedení dětí je nezbytné vytvářet atmosféru klidu. Nevzbuzovat v dětech úzkost z toho, že se chybně projeví či nedosáhnou očekávaného výsledku. Přehnané povyšování důležitosti výsledku v soutěži je nežádoucí a ve svých důsledcích může vést k zablokování rozvoje dispozic, vloh, schopností. Na paměti bychom měli mít, že děti nejsou zdaleka dospělými. Dětství by mělo být časem her, radosti a příprav na dospělost. Kladené nároky na děti (fyzické i psychické) by neměly mít povahu „práce“, drilu a povinnosti. Veškerá činnost by měla dětem přinášet radost. (Slepička, 1988)

Dětská hra je vývojovou potřebou dětí podle M. Severové. Tyto potřeby způsobují, že děti neustále usilují o jakési sebepřekonání, a to je objevováním stále něčeho nového a nacházením nových způsobů využití svých rostoucích kapacit k zvládnutí okolního prostředí. Díky těmto specifickým potřebám může i nejnáročnější učení nezbytné k vývoji nabývat pro děti podoby lákavých činností. Vývoj uskutečňovaný formou herních činností se tak stává skutečným seberozvíjením na rozdíl od vývoje vnucovaného dětem zvnějšku. (Severová, 1982 in Hoskovcová, 2006)

Opakované přetěžování mívá neblahé následky nejenom ve sféře somatické, ale i psychické. Při kladení požadavků na dítě je nutné vycházet z jeho schopností. Jen takové úkoly, které může dítě zvládnout zvýšením volního úsilí, vedou ke vzniku odpovídajícího sebepojetí. Správný dětský trenér – kouč, by měl v dětech povzbuzovat důvěru v sebe, ve své schopnosti, motivovat je, rozvíjet dynamiku osobnosti, stimulovat je k další činnosti. Pozitivní hodnocení činnosti se stává pro každé dítě závažnou potřebou stimulující jeho úsilí v další činnosti. Necitlivými hodnotícími zásahy se může sportovní činnost, kterou dítě jistě rádo provádělo, pro něho stát nepříjemnou. Raději se sportem skončí, neboť tak se vyhne nepříjemnostem, které ho potkávaly. (Slepička, 1988)

Cíle tréninku dětí

Cíle tréninku dětí dle T. Periče:

Trénink a sportovní příprava dětí mají především přípravný charakter. Budujeme „základní kameny“ stavby zvané vrcholový výkon. Protože děti nejsou „malí dospělí“, do dospělosti se vyvíjejí, měl by trenér vědět co a jak trénovat, také proč trénovat, jaký je smysl sportovní činnosti v dětském věku. Dětský organismus je odlišný – stavba těla, psychika, vnímání i sociální vztahy je odlišují od dospělých. V tréninku dětí má přednost kolik dovedností a v jaké kvalitě děti zvládnou, jak jsou šikovné a také jak je sportování baví a těší. Cílem tréninku dětí by mělo být hlavně: zdravý rozvoj dítěte, nepoškodit děti, vytvoření dobrého vztahu ke sportu jako k celoživotní aktivitě, vytvoření základů pro pozdější trénink. Trénink dětí by měl být zaměřený především na rozvoj pohybových schopností (vytrvalost, síla, rychlost, koordinace, kloubní pohyblivost), rozvoj pohybových dovedností (= učením získané předpoklady rychle a účelně provádět daný pohyb nebo určitou pohybovou činnost), prožitek, radost z pohybu, atmosféru kamarádství, dobrodružství. (Perič, 2004)

Charakteristika dětského věku

Vývojová období člověka: období prenatální – vývoj plodu v těle matky a období integrační, tj. období mládí:

- nemluvně 0-1 rok
- batole 1-3 roky
- předškolní věk 3-6 let
- mladší školní věk 6-11 let
- starší školní věk (puberta) 11-15 let
- počínající dospělost (adolescence) 15-20 let

Pokračuje období dospělosti (kulminační) a stáří (involuční období).

(Kocourek, Jůva in Jansa, 2012 – upraveno dle Wágnerové, 2007)

Změny v průběhu dětství:

- intenzivní růst, přirozené zvyšování hmotnosti
- vývoj a dozrávání různých orgánů těla (srdce, plíce, pohlavní orgány, žlázy s vnitřní sekrecí aj.)
- psychický a sociální vývoj (změna chápání, vnímání)
- pohybový rozvoj (přirozené zvyšování výkonnosti v souvislosti s růstem). (Perič, 2004)

Charakteristika období mladšího školního věku (6-11 let)

- rovnoměrný růst, plynulý rozvoj vnitřních orgánů, ustaluje se zakřivení páteře, pokračuje osifikace kostí, kloubní spojení jsou velmi měkká a pružná
- formuje se schopnost učít se novým pohybům, po šestém roce věku je nervový systém dostatečně zralý i pro složitější koordinačně náročné pohyby
- příznivé podmínky pro rozvoj koordinačních a rychlostních schopností (zlatý věk motoriky 10-12 let)
- soustředěnost spíše na jednotlivosti, souvislosti unikají
- dítě chápe konkrétní reálné věci, které vidí, může si je „osahat“, učení „nápodobou“, herní forma výuky hlavně zpočátku období
- impulsivnost, rychlé změny nálad, slabá vůle, větší odvážnost, spontánnost
- citové prožívání všech činností
- doba koncentrace je krátká, přibližně 4-5 minut
- rychlé zvládnutí nových dovedností ale malá trvalost – nutné opakování

- sociální změny – vstup do školy v šesti letech, nový sportovní kolektiv, noví učitelé, trenéři, nová pravidla a životní změny, na konci období nastává fáze „kritičnosti“ – tendence k negativnímu hodnocení skutečnosti, autorita dospělých se snižuje (Kocourek, Jůva in Jansa, 2012)

Zásady práce s dětmi

Respektování biologického času – dítě stačí za stejnou dobu zažít a vykonat více než dospělý v pozdějším věku. Proto se musíme podřídit jeho biologickému tempu, vystihnou, jak dlouho jej můžeme zatěžovat stejnou činností, jakou výdrž snese. (Zemánková, 1996)

Respektování věku dítěte podle Periče: Při tréninku zohledňujeme nejen **kalendářní věk**, ale také hlavně **biologický věk** (stupeň biologického vývoje organismu), který se nemusí shodovat s kalendářním věkem, a **sportovní věk** (doba, po kterou se daný jedinec věnuje sportovní přípravě). (Perič, 2004)

Respektování věku dítěte hraje důležitou roli při jeho výchově, ale i při jeho vedení v tréninku a soutěžích. Při volbě způsobu vedení dítěte v soutěži je respektování věkových zvláštností naprostou nezbytností, pokud chceme dosáhnout plného rozvoje jeho dispozic. S věkem dítěte se mění myšlení, citové prožívání, vůle, vztahy k ostatním lidem. Změny, které přináší věk dítěte, představují i nové nároky na trenéra. Při předávání informací je rozhodující zvolit takové obraty a argumenty, které nepřesahují rozumové možnosti dítěte. Pokud přeceníme věk dítěte, dítě sice pochopí celkový záměr, ale o co jde konkrétně, o tom má jen mlhavou představu. Dítě sice dává najevo pochopení, ale má-li vlastními slovy vyjádřit obsah toho, co bylo sdělováno, nedokáže to. Působí i autorita trenéra, dítě se neodváží nepochopit nebo se zeptat. Při podcenění věku dítěte, kdy se s ním zachází jako s mladším, vede ve vzájemné interakci ke konfliktům. Toto může vyústit až do projevů vzdoru, nechuti závodit pod vedením trenéra. (Slepička, 1988)

Dítě potřebuje motivaci – pohybu se teprve učí. Učí se napodobováním. Symbolické pojmové myšlení se údajně začíná rozvíjet až po šestém roce života. Dítě motivujeme

k pohybu a činnostem příkladem zvířat, která znají a mají rády, nebo jim žadání předvádíme.

Cvičení jako každé učení má být pro dítě zábavné – věci a činnosti, které nezná, kterým nerozumím, často odmítá. U dítěte je nutné vyvolat jeho zájem. Na zapamatování se zúčastní i pocitový mozek, takže při zájmu je paměťová stopa důraznější, zatímco při nezájmu se nemusí vůbec vytvořit.

Opakování – opakováním se pohyb stává rutinou.

Chválíme – děti nenapomínáme, naopak chválíme, kdy jen můžeme, vyvoláváme spokojenost, zájem. Dítě touží po uznání, splácí je lepším výkonem. Podle průzkumu v amerických rodinách, který provedla Nancy Van Peltová (in Zemánková, 1996), zjistila při něm, že 90% toho, co se dítěti řekne, je negativní.

Dítě potřebuje kontakt – člověk je tvor společenský a dítě to cítí nejvíce. Vhodnou formou kontaktu (úsměvem, povzbuzením, pohlazením) se odbourává negativismus, agresivita.

Kontrola – kontrola je zpětná vazba, informace o tom, co a jak bylo provedeno. Chceme-li něco procvičovat, musíme si uvědomit, co chceme napravit. Dítě se pohybu učí, nemá zafixovaný stereotyp, musí být kontrolováno a opravováno.

Střídání protikladů – v neurokineziologickém přístupu ve cvičení je nutno, aby po předklonu následoval záklon, úklony se provádějí na obě strany, nesmí se zapomínat na zařazování relaxace a uvolnění. Respektování této zásady přinese úspěch i při cvičení. (Zemánková, 1996)

Šikana, chování, etika

V současné době se **šikana** objevuje mezi žáky škol stále častěji, MŠMT k tomuto problému vydalo dokonce metodický pokyn k prevenci a řešení šikanování mezi žáky škol a školských zařízení, čj. 28 275/2000-22. Školy a školská zařízení mají tedy mimořádnou odpovědnost za to, aby předcházely vzniku problému šikanování mezi žáky. Šikanováním se rozumí jakékoli chování, jehož záměrem je ublížit jedinci či skupině, ohrozit je nebo zastrašovat. Může mít projevy verbální přímé a nepřímé, fyzické přímé a nepřímé, aktivní a pasivní. (Jabůrková, Vlčková 2005)

V mimoškolní praxi ale musíme nahlédnout do trestního zákona, kde zjistíme, že šikanováním může být naplněna řada skutkových trestných činů na straně žáka – agresora (trestný čin vydírání, omezování osobní svobody, útisku, ublížení na zdraví, loupeže, vzbuzení důvodné obavy, poškození cizí věci, znásilnění, kuplířství apod.), ale i na straně pedagogického pracovníka (neoznámení trestného činu, nepřekažení trestného činu, nadřzování či schvalování trestného činu apod.). (Jabůrková, Vlčková 2005)

Diagnózy vývojových poruch u dětí

Trenér se řadí k rodičům a učitelům a všem, kteří se dostávají do styku s lidmi trpícími koordinačními potížemi, jež mohou být projevem dyspraxie. Dyspraxie je označení stavu, jímž trpí některé „neohrabané“ děti. Postihuje až každého dvanáctého člověka v populaci, a to jak děti, tak i dospělé. Je to jeden ze skrytých handicapů. Děti s takovou poruchou vypadají stejně jako jejich kamarádi doma i ve škole mohou mít závažné problémy. Nemusí být schopné třeba chytat míč nebo mají špatný rukopis. Problémy mají i v dospělém věku, chovají se zmateně nebo obtížně komunikují s jinými lidmi. Může pro ně být náročné řídit auto nebo zvládnout domácí práce. Dítě trpící dyspraxií bývá často normálně, nebo dokonce nadprůměrně inteligentní a s náležitou pomocí využije celý svůj potenciál. Má však specifickou poruchu učení a bez pomoci si může přestat vážit sebe sama a může dospět až k názoru, že nemá cenu se jakkoli snažit. Na druhou stranu děti, které mají koordinační potíže, nemusí vždy trpět dyspraxií. Mohou být např. celkově vývojově opožděné, což postihuje všechny vývojové složky. Také chlapci jsou postihováni koordinačními potížemi ve srovnání s děvčaty nejméně trojnásobně více (Kirbyová, 2000). Obtíže, které bychom u dítěte mohli zjistit, jsou např. poruchy jemné motoriky, poruchy hrubé motoriky, nevyhraněná bilaterální integrace a lateralita, poruchy zrakového či sluchového vnímání, zhoršené vnímání vlastního těla, zhoršená propriocepce. V rámci hrubé motoriky mají tyto děti potíže dělat velké pohyby, protože neudrží rovnováhu. Mají potíže chytat míč, kopat do míče, stejně jako jeho přesné zacílení. Dítě kope příliš silně nebo příliš slabě, neučí se z chyb a nepřizpůsobuje následně sílu kopu. Má často potíže ovlivnit sílu pohybů. Obtížné může být i plížení, běh, válení sudů a stoj na jedné noze. Dítě s koordinačními potížemi by mělo navštívit pediatra, který vyloučí špatnou péči nebo genetické příčiny. Existují

některá další onemocnění, která rovněž postihují koordinaci a přitom se o dyspraxii nejedná. Mezi poruchy, jež by měl lékař vyloučit, patří např. neurofibromatóza, benigní kongenitální hypotonie, dědičné onemocnění pojivových tkání, Ehlersův-Danlosův syndrom, zvýšená volnost kloubů. Kromě diagnózy vývojové poruchy koordinace se mohou příznaky překrývat s jinými diagnózami, může dojít i k jejich záměně, čímž může dojít k nesprávnému označení problému ze strany lékařů. Mohou to být poruchy jako např. autismus, Aspergův syndrom, porucha sémantiky a pragmatiky, poruchy ADHD (Attention deficit hyperaktivity disorder) – porucha pozornosti spojená s hyperaktivitou, dyslexie či dyskalkulie. (Kirbyová, 2000)

Kodex sportovní etiky Rady Evropy.

Cílem tohoto kodexu je především posílení smyslu fair play u dětí a dospívajících, kteří budou zítra dospělými sportovci a sportovními hvězdami. Kodex se však obrací i na instituce a dospělé, kteří přímo či nepřímo ovlivňují zájem a účast mladých na sportovní činnosti. Kodex zahrnuje pojem práva dětí i dospívajících provozovat sport a mít z toho uspokojení, jakož i pojem odpovědnosti institucí a dospělých za šíření a podporu fair play a garantů respektování těchto práv. Celé znění tohoto kodexu je ke stažení na internetových stránkách MŠMT:

www.msmt.cz/uploads/soubory/TVS/2002/KODEX.PDF

Pravidla FAIR PLAY

Pravidla fair play dle Českého klubu fair play při Českém Olympijském výboru

(<http://www.olympic.cz/text/22--cesky-klub-fair-play>):

1. V soutěži bojuji čestně a podle pravidel
2. Uznám, že soupeř je lepší, v cíli nebo po zápase mu podám ruku, vzdám mu tím čest
3. Vítězství není důvodem k nadřazenosti
4. I poražený zaslouží uznání, není terčem posměchu, ani skrytého
5. Soutěž má rovné podmínky pro všechny hráče či závodníky
6. V soutěži respektuji pokyny a nařízení rozhodčích a pořadatelů, řídím se jimi
7. Chci vyhrát, ale nikoli však za každou cenu

8. Diváci jsou součástí sportovní akce, potleskem vzdají čest vítězi i poraženému
9. Férové sportovní chování je mi vlastní i v každodenních životních situacích
10. Svým chováním jdu příkladem mladším sportovcům

2. Trenér

Charakteristika trenéra

Označení „trenér“ se v českém jazyce používá pro označení funkce člověka, který zajišťuje a hlavně vede trénink sportovce (Svoboda, 2003 in Jansa 2012). Pojem je přejetý z angličtiny (to train = vyučovat, instruovat, připravovat), kde je jím však označován člověk, který pečuje hlavně o kondici sportovce (fyzickou přípravu). (Kocourek, Kovář, 2012)

Předpoklady k trenérské práci

Ze sportovní praxe vyplývá, že v této souvislosti je pro budoucího trenéra vhodná alespoň určitá vlastní sportovní zkušenost, byť třeba na nižší úrovni. Kromě této zkušenosti se předpokládá zájem o obor, ale i to by však bylo málo. Vzhledem k tomu, že jde o práci s lidmi, z této skutečnosti vyplývá řada nároků na interakční aktivity trenéra – schopnost svěřence poznávat, komunikovat s nimi, vést je a řídit v činnosti apod. Práce s lidmi by ho měla bavit, měl by se při ní cítit spokojeně, přinášet mu jisté uspokojení. Nezbytné jsou i osobnostní tendence jako např. životní energie, optimismus, vstřícnost, zodpovědnost, emoční stabilita, vůdcovské kvality, schopnost motivace apod. Základním předpokladem je především odbornost, dále pak didaktické předpoklady. Rovněž by měl splňovat i určité nároky na volní a charakterové vlastnosti jako jsou pracovitost, cílevědomost, čestnost, osobní spolehlivost, nezávislost, zásadovost, smělost, obětavost, vytrvalost apod. a vlastnosti intelektu jako např. bystrost, originalita, tvořivost, plánovitost, operativnost, předvídavost aj. Samotní

trenéři ještě zdůrazňují způsobilost být pro sportovce názorným příkladem, důsledně dodržovat princip „jednoty slov a činů“, být důsledný v prosazování vytčených záměrů. Velký význam přisuzují i permanentně pociťované potřebě dále se vzdělávat, snaze aplikovat do sportovní praxe nové, moderní přístupy. Nezbytným předpokladem úspěšnosti je systematicky pojatá profesionální příprava. (Kocourek, Kovář, 2012)

Základní úkoly trenéra

Jedním ze základních úkolů trenéra je vychovávat a podporovat rozvoj schopností. Schopnosti chápeme jako souhrn psychických, ale i tělesných předpokladů, možností člověka, které jsou podstatné pro úspěšné vykonávání pohybových nebo sportovních činností. Z hlediska vývoje osobnosti sportovce rozeznáváme tyto druhy schopností:

- senzorické schopnosti (rozlišovací činnost, vnímání času a prostoru, pocit vody apod.)
- motorické schopnosti (silové, rychlostní, vytrvalostní a obratnostní)
- intelektuální schopnosti (hráčská inteligence, docilita aj.)
- estetické schopnosti (interpretace, tvořivost aj.)

Schopnosti jsou předpoklady, možnosti člověka provádět pohybové (sportovní) činnosti v různém rozsahu i obsahu, vzájemně se prolínají a kombinují. (Jansa, 2012)

Kromě výkonnostního či zdatnostního zaměření sledujeme zvláště u začínajících sportovců i úkoly další – radost z pohybové aktivity, upevnění zdraví, kompenzaci a relaxaci po jednostranné psychické zátěži, aspekty socializační (vztahy ve skupině), smysl pro fair play, sebevýchovné aspekty. Na trenérovi tedy především záleží, do jaké míry budou splněny dílčí úkoly tělesné a sportovní výchovy, jakými jsou například vedle rozvoje fyzické zdatnosti a utváření sportovních dovedností: utváření potřebných vědomostí o sportu (technika, taktika, pravidla apod.), utváření potřebných návyků (životospráva, hygiena aj.), rozvoj dalších specifických schopností (periferní vidění, rozhodování), ovlivňování postojů k různým oblastem sportovního života, regulace vztahů ve skupině, všestranné působení na vlastnosti sportovce. (Kocourek, Kovář, 2012)

Projevy trenéra při výchově dětí

Každý trenér jistě očekává od svého svěřence určitý výkon na základě toho, že mu připisuje určitou úroveň schopností, dovedností a úsilí. Toto vlastní hodnocení dětí se může i nevědomě promítat do chování a projevů trenéra při koučování dětí. Tři typy projevů učitele, které mohou mít velmi negativní dosah na sebehodnocení dítěte, i když jsou učitelem považovány za pozitivní:

- nadměrná chvála za úspěch a nedostatečná kritika po nezdaru ve snadném úkolu,
- nadměrná pomoc při řešení úkolu, zejména když není vyhledávaná a očekávaná,
- výrazy soucitu při nezdaru

Naopak, některé učitelovy projevy, které jsou běžně chápány jako negativní, mohou žákovi signalizovat dobré mínění hodnotitele o jeho schopnostech. Za takové se považují:

- menší chvála za úspěch a kritika za neúspěch při snadném úkolu
- výrazy zvládaného hněvu při nezdaru
- relativní omezení pomoci

I když jsou uvedené poznatky ze školní oblasti, mají své opodstatnění i ve sportu. I trenér si totiž vytváří představu o výkonu každého svého svěřence v soutěži. Toto očekávání se následně odrazí v diferencovaném chování trenéra k dětem. Podle reakcí trenéra si děti vytvářejí vlastní představu o tom, jaký výkon od nich trenér očekává, a to často bez ohledu na to, co jim trenér slovně sděluje. To vše má velký vliv na sebepojetí mladého sportovce, jeho výkonovou motivaci či aspirační úroveň. (Slepička, 1988)

Funkce a činnosti manažera v tělesné výchově a sportu

V procesu své řídicí funkce řeší vedoucí pracovník – manažer typické úkoly jako: plánování, organizování, vytváření organizačních struktur, výběr, rozmístování a vedení lidí, kontrolu, marketing, finance, právo, komunikaci a v oblasti sportu rovněž sportovní reklamu a sponzoring. Dále jedním z klíčových východisek pro orientaci sportovního manažera je znalost a přehled o uspořádání tělesné výchovy a sportu v ČR. Neznalost a neprofesionální přístup omezuje tvorbu finančních zdrojů, efektivnost finančních toků, komerční aktivity, ale i samotnou výkonnostní úroveň. V profesi sportovního manažera dochází k propojení tělesné výchovy a sportu s problematikou ekonomickou a

legislativně právní. Řešení typických úloh sportovního manažera vyžaduje nejen znalosti z oblasti tělesné výchovy a sportu, ale zejména hospodářství a legislativy. (Čáslavová, 1997)

SCHÉMA 1: Systém tělesné výchovy a sportu v České republice

Státní zastupitelská a výkonná sféra		Státní správa pro tělesnou výchovu a sport		Spolková tělesná výchova a sport		Podnikatelská sféra
Vláda ČR	MŠMT	MŠMT		Český olympijský výbor	Česká unie sportu	neorganizované TV a sportovní aktivity občanů a neformálních skupin
Parlament	Ministerstvo financí	Odbor TVS	Rada TVS	Všesportovní kolegium	Asociace školních sportovních klubů	obchodní společnosti, družstva a podnikatelé ve výrobě sportovního zboží a placených služeb
Komise školství, mládeže a telovýchovy	Ministerstvo zahraničních věcí	Rada státní reprezentace	Správa TVS MO ČR		Sdružení technických sportů a činností	
	Ministerstvo obchodu		Správa TVS MV ČR		Autoklub ČR	
	Ministerstvo vnitra				Česká obec sokolská	
	Ministerstvo zdravotnictví				Český Orel	
	Ministerstvo kultury				další organizace a spolky	
Okresní úřad				Pražská tělovýchovná unie		
				Okresní výkonné výbory ČUS a OV		
				další individuální subjekty tělovýchovného hnutí		
Obec	TV na školách			jednoty, kluby, oddíly odbory		
Obecní úřad	Armádní TVS			Sokol		
Svaz měst a obcí	Policejní TVS			Orel		
	Lokální TVS			další místní organizace a spolky TVS		

(Čáslavová, 1997)

Předpoklady úspěšného manažera

J. Karger (1997) uvádí tyto charakteristiky úspěšného manažera:

- odpovídající kvalifikace

- stoprocentní motivace pro firmu (minimalizovat střet zájmů)
- jistá tvrdost při prosazování cílů (spíše zásadovost, ne neústupnost)
- převládající kooperační myšlení (nutnost rozdělovat úkoly a kompetence i odpovědnost, vedení spolupracovníků)
- přesvědčivost, autorita, vystupování (dlouhodobé vytváření a udržování vlastního image a i odpovídajícího image celé firmy)

Jednou z podmínek, ovlivňujících skutečnost, zda manažer dosáhne úspěchu v jednání, je to, jak je přijímán a hodnocen druhou stranou. J. Karger cituje z D. Carnegieho knihy „Jak získávat přátele a působit na lidi“ způsoby, jak se zalíbit lidem – například zajímat se upřímně o lidi, usmívat se, pamatovat si jména lidí a oslovovat je, být pozorným posluchačem a další. Důležitou roli hraje i vhodně zvolené oblečení a úroveň materiálů a doplňků. Význam mohou mít i zdánlivé maličkosti, jako třeba vnímání podnětů, které přímo nesouvisí s předmětem jednání (např. rodinné fotografie na pracovním stole partnera apod.). Každé jednání je však jedinečné a vyžaduje někdy více někdy méně odlišný přístup. Zlatým pravidlem každého konstruktivního jednání by však mohlo být „Nediskutujte, ale přesvědčujte“. (Karger in Čáslavová, 1997)

3. Management

Plánování nové firmy

Než vybudujete fungující firmu v jakémkoli oboru, měli byste projít některými fázemi a učinit určité kroky. O budování úspěšné firmy píše celá řada autorů a téma „managementu“ je dnes velmi populární. Čerpala jsem zejména z knihy Richarda Kocha „Prvních 100 dnů úspěšného šéfa“ a z obsáhlé učebnice „Management“ od autorů Bělohávků, Košťana a Šuleře. **(chybí v seznamu literatury)**

Pokud nenastoupíte do světa podnikání s alespoň přibližnou představou o tom, čeho chcete dosáhnout, co je pro vás nejdůležitější, jaké jsou hlavní překážky, které se vám s velkou pravděpodobností co nejdříve postaví do cesty, narazíte na tvrdou zeď reality ještě dříve, než se stačíte pořádně rozběhnout. Pak bude pozdě na nějaké plánování a budete nuceni řešit aktuální okolnosti, které nemusí odpovídat vašim představám. Promyslet si předem, jak a co chci dělat, co budu všechno potřebovat, to je základním předpokladem úspěšného začátku. Nápady a poznatky si můžete zapisovat, nebo je nosit jen tak „v hlavě“. (Koch, 1995)

Stanovení cílů sportovního klubu

Z obsahového hlediska se cíle sportovního klubu člení na cíle sportovní, ekonomické, sociální, případně další nadřazené cíle jako vzdělávací (školení trenérů, rozhodčích, metodika, pravidla atd.) nebo organizační (organizace soutěží a akcí). Z časového hlediska rozlišujeme sportovní cíle na dlouhodobé (podpora zdraví, seberealizace, radost z pohybu), střednědobé cíle na období 3-5 let (podpora výkonnostního sportu, volnočasového sportu, podpora talentů, zlepšení kvality tréninku, vzdělávání ve sportu, odstranění nedostatků na sportovištích) a krátkodobé cíle na dobu 1 roku (konkrétní úkoly, opatření, motivace). Mezi ekonomické cíle patří z dlouhodobého hlediska především úspěšné ekonomické vedení sportovního klubu. Mezi dlouhodobé cíle sociální patří podpora příslušnosti ke sportovnímu klubu a spokojenost jeho členů. (Čáslavová, 1997)

Ekonomickým cílem každého obchodníka je prodej. Musí si být vědom nutnosti postupně budovat u potenciálního zákazníka povědomí, znalost a pozitivní postoj. Výchozí pozici usnadňuje předchozí koordinovaná reklama, účast na výstavách, veletrzích a další nástroje. Nabízený produkt v sobě musí spojovat kvalitu, výkonnost, trvanlivost a spolehlivost produktu i dodávek. (Přikrylová, Jahodová, 2010)

Konkurenční prostředí

Než se pustíte dělat cokoliv jiného v nové práci, snažte se získat co možná největší počet informací o svém novém prostředí a o lidech, kteří v něm žijí (Koch, 1995)

Bude moje firma s to existovat a prosperovat? Podle Kocha je potřeba podívat se podrobně na tyto oblasti:

1. Cena – kolik stojí podobná služba v dané lokalitě? Budu s to poskytovat tuto službu laciněji nebo efektivněji než konkurence? S tím souvisí tvorba rozpočtu a zjištění všech nákladů k dané službě.
2. Kvalita – jaká je úroveň podobné služby jinde?
3. Služby – budu s to být ke svým klientům vstřícnější než konkurence, poskytnu službu rychleji, spolehlivěji nebo ochotněji?
4. Moje výhody či nevýhody – mohu poskytnout takovou službu, kterou neumí poskytnout druzí? Ať už z přirozených příčin jako jsou nedostatečná kvalifikace, nevýhodná poloha, zastaralé technologie apod. Nebo z „nepřirozených důvodů“, kdy druhým, kteří by teoreticky službu mohli nabídnout, v tom brání například účast v nějakém kartelu, profesní restriktivní úmluva, tradice či prostě jen ignorance nebo netečnost. Zamyslete se nad tím, do jaké míry jsou tyto výhody udržitelné, co by se dalo udělat, aby se posílila moje konkurenční výhoda. Tato složka by ale neměla tvořit rozhodující kritérium. (Koch, 1995)

Lidé

Než začnete, ujasněte si, od koho můžete čekat pomoc. Přitom musíte odlišit skutečné spojence od zdánlivých, kteří vám nabídnou nicneříkající „pomoc pro pomoc“ nebo něco naslibují a pak zjistí, že je to třeba nad jejich možnosti, hlavně časové. (Koch, 1995)

Spojence dále podle Kocha hledejte v následujících skupinách:

1. Šéfové - v mém případě tato skupina odpadá, přeneseně by to mohlo být město, nebo zastřešující sportovní svaz.
2. Zaměstnanci – do svého týmu si zvolíte určitě někoho, koho znáte, u koho dokážete odhadnout, nakolik můžete počítat s jeho pomocí.

3. Nováčci – pravděpodobně se rozhlédnete i po nových tvářích, zkusíte inzerovat volnou pozici či udělat konkurz, nebo jen zkusíte oslovit nové lidi.
4. Klienti - zkuste zjistit, jaké nároky a požadavky budou mít vaši potenciaální klienti. Promluvte si se svými známými, s rodiči a zjistěte, co od podobné služby očekávají, jak by vám případně mohli pomoci. (Koch, 1995)

Rozpočet

Postup sestavování rozpočtu ve všech typech organizací nelze jednotně stanovit. Je možné pouze doporučit určitou posloupnost činností:

1. příprava rozpočtu - sběr a analýza informací. Uplatníme odhad výnosů a nákladů podle loňských výsledků. U neziskových organizací v rámci odhadu velikosti výnosů je nezbytné tuto položku rozdělit na výnosy z hlavní a vedlejší činnosti. Je užitečné náklady rozdělit do skupin (pravidelně se opakující náklady, nepravidelné náklady, náklady na rozvoj)
2. vytvoření předběžného rozpočtu příjmů
3. sestavení předběžného rozpočtu výdajů (nákup dlouhodobého majetku, osobní náklady, tvorba a čerpání fondů, náklady rozdělené na přímé a nepřímé, společné pro více činností)
4. sestavení předběžného rozpočtu příjmů a výdajů jednotlivých středisek, případně jednotlivých činností
5. projednání předběžných rozpočtů
6. sestavení a schválení hlavního rozpočtu

Lze použít i systém kalkulací – kalkulací se rozumí propočet nákladů, marže, zisku, ceny nebo jiné hodnotové veličiny na výrobek, na činnost nebo na jinak naturálně vyjádřenou jednotku výkonu. (Stejskalová, 2006)

Existuje jednoduchá rovnice: $Zisk = Cena - Náklady \times Objem$ (Koch, 1995)

Daňové zatížení

Vybrané druhy daní: Daň z příjmů, Daň z přidané hodnoty, Daň z nemovitých věcí, Daň silniční.

V Česku **daň z příjmů** upravuje zákon č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Obecně dodavatel ze svého zisku z obchodu odvede státu část, kterou nazýváme daní z příjmu. Daň z příjmu se dělí na daň z příjmu fyzických osob ve výši 15% (§ 16) a daň z příjmu právnických osob ve výši 19% (§ 21). Každý subjekt má povinnost registrovat se k platbám daně z příjmů. U fyzických osob v pracovním poměru tuto registraci provádí zaměstnavatel. Podnikatelské subjekty - OSVČ a právnické osoby - se mají povinnost registrovat sami. Registraci je nutné provést do 30 dnů od zapsání do veřejného rejstříku u místně příslušného finančního úřadu. U podnikající fyzické osoby dle jejího trvalého bydliště, u právnické osoby podle sídla. Subjekt je následně povinen za uplynulý kalendářní rok podat daňové přiznání, pokud jeho příjmy byly vyšší než 15000 Kč (s výjimkou osvobozených příjmů a příjmů daněných daní srážkovou). Ale podává se vždy v případě daňové ztráty kvůli jejímu započtení. (<https://cs.wikipedia.org>)

Daň z příjmů ze závislé činnosti (zaměstnanci na Dohodu o provedení práce, Dohodu o pracovní činnosti apod.) činí 15% (§ 6 odst. 4 ZDP). (<https://cs.wikipedia.org>)

Daňové zatížení mezd v České republice v roce 2015 dosáhlo 42,8 procenta, v rámci 34 států Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) bylo osmé nejvyšší. Nejvyšší je v Belgii (55,3 pct), naopak v Chile, Mexiku a Novém Zélandu činí 20 procent. Vyplývá to z údajů OECD, které zpracovala poradenská společnost Grant Thornton.

(<http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/danove-zatizeni-mezd-je-v-cr-osme-nejvyssi-ze-zemi-oecd/1368400>)

Daň z přidané hodnoty řeší zákon č. 235/2004 Sb. Daň z přidané hodnoty začíná povinně odvádět osoba, která za 12 nebo méně po sobě následujících kalendářních měsíců překročila svým obratem částku 1 000 000 Kč. Základní sazba DPH 21 % platí pro naprostou většinu zboží a služeb. První snížená sazba 15 % se uplatňuje na teplo, chlad, zboží a služby uvedené v přílohách 3 a 2 zákona o DPH, a druhá snížená sazba 10 % na položky uvedené v příloze 3a zákona o DPH, např. na kojeneckou výživu. Noví plátcí DPH mají od roku 2013 povinné měsíční zdaňovací období, přičemž po splnění určitých zákonných podmínek mohou požádat o čtvrtletní zúčtování DPH.

Zákon č. 338/1992 Sb. Zákon České národní rady o **dani z nemovitých věcí** se nás bude týkat, pokud vlastníme nějaké pozemky nebo stavby či jednotky.

Zákon č. 16/1993 Sb. Zákon České národní rady o **dani silniční** - předmětem této daně jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla (dále jen "vozidla")

- a) registrovaná v České republice,
- b) provozovaná v České republice a
- c) používaná

1. poplatníkem daně z příjmů právnických osob s výjimkou používání k činnosti veřejně prospěšného poplatníka daně z příjmů právnických osob, pokud příjmy z této jeho činnosti nejsou předmětem daně z příjmů, nebo

2. poplatníkem daně z příjmů fyzických osob k činnosti nebo v přímé souvislosti s činností, ze kterých plynou příjmy ze samostatné činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů.

Poplatníkem daně je ten, kdo

- a) je jako provozovatel vozidla zapsán v technickém průkazu vozidla,
- b) užívá vozidlo, v jehož technickém průkazu je zapsána jako provozovatel osoba, která zemřela, zanikla nebo byla zrušena, anebo vozidlo, jehož držitel je odhlášen z registru vozidel.

Poplatníkem daně je rovněž

- a) zaměstnavatel, pokud vyplácí cestovní náhrady svému zaměstnanci za použití osobního automobilu nebo jeho přípojného vozidla, pokud daňová povinnost nevznikla již provozovateli vozidla,
- b) osoba, která používá vozidlo registrované a určené jako mobilizační rezerva nebo pohotovostní zásoba
- c) organizační složka osoby se sídlem nebo trvalým pobytem v zahraničí.

Sociální pojištění

Oblast sociálního pojištění upravuje zákon č. 589/1992 Sb. o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Povinnost platit pojistné mají zaměstnavatelé, zaměstnanci, kteří jsou účastni nemocenského pojištění, osoby samostatně výdělečně činné a lidé, kteří se dobrovolně důchodově pojistili.

Sazby pojistného:

- u zaměstnavatelů 25 %, z toho 2,3 % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění, 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti,

- u zaměstnanců 6,5 %,

- u osob samostatně výdělečně činných (OSVČ) 29,2 %, z toho: 28 % na důchodové pojištění, 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti,

- u OSVČ, které jsou dobrovolně účastny **nemocenského pojištění**, 2,3 % z vyměřovacího základu, který nemůže být nižší než dvojnásobek rozhodného příjmu zakládající účast zaměstnanců na nemocenském pojištění, v roce 2016 tedy z částky minimálně 5 000 Kč, a který nemůže být vyšší než určený vyměřovací základ připadající v průměru na jeden měsíc výkonu činnosti na naposledy podaném přehledu o příjmech a výdajích, přičemž k přehledu staršímu tří let se nepřihlíží. Pokud nelze určit maximální vyměřovací základ dle předchozí věty, nebo zahájila-li v kalendářním roce OSVČ činnost a nevykonávala ji alespoň po dobu čtyř měsíců, činí maximální měsíční vyměřovací základ pro nemocenské pojištění v následujícím kalendářním roce a dále až do podání přehledu za tento následující rok, 1/2 průměrné mzdy (v roce 2016 částku 13 503 Kč).

- u osob dobrovolně účastných důchodového pojištění 28 %,

- u zahraničních zaměstnanců, kteří se dobrovolně přihlásí k účasti na nemocenském pojištění, 2,3 % z vyměřovacího základu, který může být platbou pojistného určen ve výši dvojnásobku rozhodného příjmu zakládající účast zaměstnanců na nemocenském pojištění, v roce 2016 tedy 5 000 Kč, nebo ve výši odpovídající vyměřovacímu základu dobrovolného důchodového pojištění uhrazeného za daný kalendářní měsíc.

Minimální výše měsíčních záloh u OSVČ vykonávající hlavní činnost v roce 2016 činí 1972,- Kč, pro OSVČ vykonávající vedlejší činnost platí minimální výše měsíčních záloh 789,- Kč. (<http://www.cssz.cz>)

Nemocenské pojištění

Cílem dávek nemocenského pojištění je finančně zabezpečit ekonomicky aktivní občany v okamžiku, kdy kvůli nemoci či mateřství ztratí krátkodobě výdělek. Účast na nemocenském pojištění zaměstnanců vzniká ze zákona a je povinná. Osoby samostatně výdělečně činné si mohou platit nemocenské pojištění dobrovolně. (<http://www.cssz.cz>)

Zdravotní pojištění

Pojistné na zdravotní pojištění se vždy vypočítává jako 13,5 % z vyměřovacího základu. Minimální vyměřovací základ u OSVČ - Vyměřovacím základem u osob samostatně výdělečně činných je 50 % jejich příjmu ze samostatné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení. Minimální vyměřovací základ u zaměstnanců - Vyměřovacím základem u zaměstnance je úhrn příjmů ze závislé činnosti, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním.

Minimální měsíční záloha u OSVČ v roce 2016 činí 1823,- Kč, u zaměstnanců činí 1337,- Kč.

Srovnání zaměstnanec versus živnostník – odvody, sociální a ekonomická hlediska

Tabulka 1: Sociální aspekty

Sociální aspekty	Zaměstnanec	Živnostník – OSVČ
Zvláštní právní ochrana	Ano dle zákoníku práce	Ne
Maximální délka pracovní doby	Ano – max. 12 hodin denně, 40 hodin týdně a povinné přestávky / doby odpočinku	Ne – stanovuje si sám
Možnost rozvržení pracovní doby	Ne – rozvrh stanovuje zaměstnavatel	Ano
Nadřizenost x podřizenost – zadávání pokynů	Ano – povinnost plnit úkoly zadané nadřizujícím zaměstnancem	Ne – podniká dle vlastního podnikatelského uvážení, svým jménem a na vlastní odpovědnost a na své riziko
Osobní výkon práce	Ano (nesmí za sebe poslat zástupce)	Ne - může pověřit třetí osobu (například v době nemoci)
Úraz / nemoc z povolání	Nárok na odškodnění / dávky	Bez zákonného nároku – lze sjednat komerční pojištění
Dovolená	Ze zákona 4 týdny placené dovolené	Bez nároku na placenou dovolenou
Benefity	Dle nabídky zaměstnavatele	Bez nároku
Nárok na dávky v nemocenské při pracovních neschopnosti	Ano ze zákona je vyplácena od 4. dne nemoci náhrada mzdy, (do 14 dne nemoci ji hradí zaměstnavatel od 15 dne stát)	Ano, pokud se dobrovolně přihlásil do systému, jinak bez nároku. Nárok na státní dávky až od 15. dne nemoci
Nárok na ošetřování nemocného člena rodiny	Ano – dávka ze státního rozpočtu na dobu 9 kalendářních dnů	Ne
Zaměstnávání mezi manželi	Nelze uzavřít pracovněprávní vztah mezi manželi	Manželé mohou společně podnikat

Tabulka 2: Ekonomické aspekty

Ekonomické aspekty	Zaměstnanec	Živnostník – OSVČ
Zajišťování práce (včetně PR a marketingu)	Ne – povinnost plnit pokyny zaměstnavatele, který zajišťuje zakázky	Ano – práci a zakázky si zajišťuje sám a plně nese podnikatelské riziko
Náklady spojené s výkonem práce (pracovní a ochranné pomůcky) včetně administrativy (účetnictví, mzdová agenda)	Ne – práce je vykonávána na náklady zaměstnavatele	Ano náklady nese podnikatel resp. jsou promítnuty do ceny výrobku/služby
Odpovědnost za dodržování právních předpisů (vztahujících se k předmětu podnikání) a odvodových povinností vůči státu	Ne	Ano
Minimální mzda	Ano	Ne
Splatnost odměny	Nejpozději do konce následujícího kalendářního měsíce. Není-li uhrazena z důvodu insolvence zaměstnavatele, existuje speciální systém úhrady zajištěný Úřadem práce pro maximálně 3 měsíční mzdy	Dle smlouvy, maximálně tříměsíční splatnost. Není-li odměna uhrazena, lze ji vymáhat soudně jako běžnou obchodněprávní pohledávku
Výpovědní doba – ochrana při skončení smluvního vztahu	Zpravidla 2 měsíce při skončení pracovního poměru, případný nárok na odstupné	Není zákonný nárok, lze sjednat
Příplatky	Ano – zákonný nárok – typicky práce přesčas, práce ve svátek, v neděli, noční práce,	Ne – nutno zahrnout do celkové sjednané odměny
Cestovní náhrady	Ano – zákonný nárok	Ne – nutno sjednat
Odpovědnost za škodu	Omezená na čtyřnásobek průměrného měsíčního výdělku	Neomezená (lze sjednat komerční pojištění) – ručí celým svým majetkem

Tabulka 3: Odvodové povinnosti (v platební a administrativní rovině)

Odvodové povinnosti	Zaměstnanec	Živnostník – OSVČ
Daň z příjmů	15% - sazba ze superhrubé mzdy 20,1% - sazba přepočtená na hrubou mzdu Daň sráží a odvádí zaměstnavatel	15%
Zdravotní pojištění	4,5% + 9% zaměstnavatel Veškeré pojistné odvádí zaměstnavatel, a to nejméně ve výši připadající na minimální mzdu; vyměřovací základ odpovídá hrubé mzdě	13,5% z vyměřovacího základu, minimální měsíční záloha pro rok 2015: 1 797 Kč; vyměřovací základ odpovídá polovině základu daně z příjmů
Pojistné na sociální zabezpečení	6,5% + 25% zaměstnavatel (včetně povinného pojistného 2,3% na nemocenské pojištění) Veškeré pojistné odvádí zaměstnavatel; vyměřovací základ odpovídá hrubé mzdě	29,2% (nezahrnuje případné pojistné 2,3% na dobrovolné nemocenské pojištění) z vyměřovacího základu, minimální měsíční záloha pro rok 2015: 1 943 Kč; vyměřovací základ odpovídá polovině základu daně z příjmů
Uplatnění nákladů	Ne – náklady na výkon práce nese zaměstnavatel	Ano – možnost zvolit paušál daný zákonem, anebo uplatnit skutečně vynaložené výdaje
Sleva na dani na poplatníka	Ano	Ano
Sleva na dani na dítě	Ano	Ne, pokud uplatňuje výdajový paušál
Administrativní povinnosti	Ne, pouze ve výjimečných situacích podává daňové přiznání, jinak veškeré povinnosti plní zaměstnavatel	Ano (příhlášky, oznámení změn, hlášení údajů, podání přehledu, informování o jiných podáních)

(<http://www.komora.cz/>)

Účetnictví

Oblast účetnictví upravuje **zákon č. 563/1991 Sb. o účetnictví**. Tento zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie, zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie a upravuje rozsah a způsob vedení účetnictví, požadavky na jeho průkaznost, rozsah a způsob zveřejňování informací z účetnictví a podmínky předávání účetních záznamů pro potřeby státu. (§ 1, odst. 1 zákona)

Tento zákon se vztahuje na účetní jednotky, kterými jsou

- a) právnické osoby, které mají sídlo na území České republiky,
- b) zahraniční právnické osoby a zahraniční jednotky, které jsou podle právního řádu, podle kterého jsou založeny nebo zřízeny, účetní jednotkou nebo jsou povinny vést účetnictví, pokud na území České republiky podnikají nebo provozují jinou činnost podle zvláštních právních předpisů,
- c) organizační složky státu,
- d) fyzické osoby, které jsou jako podnikatelé zapsány v obchodním rejstříku,
- e) ostatní fyzické osoby, které jsou podnikateli, pokud jejich obrat podle zákona o dani z přidané hodnoty, včetně plnění osvobozených od této daně, jež nejsou součástí obratu, v rámci jejich podnikatelské činnosti přesáhl za bezprostředně předcházející kalendářní rok částku 25 000 000 Kč, a to od prvního dne kalendářního roku.
- f) ostatní fyzické osoby, které vedou účetnictví na základě svého rozhodnutí,
- g) ostatní fyzické osoby, které jsou podnikateli a jsou společníky sdruženými ve společnosti, pokud alespoň jeden ze společníků sdružených v této společnosti je osobou uvedenou v písmenech a) až f) nebo h) až l),
- h) ostatní fyzické osoby, kterým povinnost vedení účetnictví ukládá zvláštní právní předpis, a další (§ 1, odst. 2 zákona)

Jednoduché účetnictví:

System jednoduchého účetnictví byl ze zákona o účetnictví vyřazen s účinností od 1. 1. 2004. Podle § 38a zákona o účetnictví bylo některým účetním jednotkám (občanská sdružení, církve a náboženské společnosti nebo církevní instituce, které jsou církevní právnickou osobou a honební společenstva) umožněno i nadále vést jednoduché účetnictví, pokud jejich celkové příjmy za poslední uzavřené účetní období nepřesáhnou 3 mil. Kč. Přitom se na výše uvedené účetní jednotky vztahovala

ustanovení zákona číslo 563/1991 Sb., o účetnictví, a jeho prováděcích právních předpisů, která upravovala účtování v soustavě jednoduchého účetnictví, ve znění účinném k 31. 12. 2003. Novelou platnou od 1. 1. 2016 se upravuje neuspokojivý stav, kdy některým účetním jednotkám bylo umožněno postupovat v souladu s již zrušeným právním předpisem.

Předkládaná úprava reflektuje společenskou poptávku po jednoduchém účetnictví, zejména ze strany velmi malých účetních jednotek, které nejsou primárně založeny za účelem podnikání a které vykonávají převážně společensky prospěšnou činnost. Nicméně jsou natolik malé a nedisponují dostatečnými vlastními kapacitami, které by jim umožňovaly vedení podvojného účetnictví či by toto vedení pro ně bylo finančně a administrativně náročné. Navrhovaný rozsah jednoduchého účetnictví je pro potřeby těchto účetních jednotek a požadavky na vykazování jejich finanční situace zcela postačující a neklade na ně další administrativní a finanční nároky.

§ 1f zákona 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platném od 1. 1. 2016:

Účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. a) a b) může vést jednoduché účetnictví, pokud - není plátcem daně z přidané hodnoty, její celkové příjmy za poslední uzavřené účetní období nepřesáhnou 3.000.000 Kč, hodnota jejího majetku nepřesáhne 3.000.000 Kč a je současně a) **spolkem** a pobočným spolkem, b) odborovou organizací, pobočnou odborovou organizací, mezinárodní odborovou organizací a pobočnou mezinárodní odborovou organizací, c) organizací zaměstnavatelů, pobočnou organizací zaměstnavatelů, mezinárodní organizací zaměstnavatelů a pobočnou mezinárodní organizací zaměstnavatelů, d) církví a náboženskou společností nebo církevní institucí, která je právnickou osobou evidovanou podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností, nebo e) honebním společenstvem. (www.ucto2000.cz)

4) Legislativa

Paragrafy v práci pedagogického pracovníka

Ústředním orgánem státní správy na úseku školství a tělesné výchovy je podle kompetenčního zákona Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy (MŠMT). Ve školním prostředí je MŠMT ze zákona podřízena Česká školní inspekce. MŠMT coby ústřední orgán státní správy řídí její výkon a má vytvářet podmínky pro realizaci cílů výchovy a vzdělávání. Mimoškolní tělovýchovné aktivity mohou být pořádány pod záštitou školských zařízení, kterými mohou být školská výchovná a ubytovací zařízení nebo školská zařízení pro zájmové vzdělávání (střediska volného času, školní družiny a školní kluby). MŠMT je zmocněno vydat obecně závazný právní předpis, který by stanovil podrobnosti o vzdělávání a výcviku v těchto zařízeních. V těchto kroužcích pořádaných nad rámec povinné školní docházky, bude postavení trenéra v podstatě stejné jako postavení učitele TV, neboť i v tomto případě je trenér plně zodpovědný za děti svěřené mu do péče jeho zákonnými zástupci. Pokud působí trenér v nějakém ze školských zařízení, klade na něj veřejné právo na základě zákona o pedagogických pracovnících stejné nároky jako je tomu u učitelů TV. Bude-li se jednat o mimoškolní tělovýchovné nebo sportovní aktivity organizované různými sportovními kluby, musí se trenéři navíc řídit ještě vnitřními předpisy svých svazů a klubů. Vnitřní předpisy daných svazů a klubů stanoví podmínky, které musí trenér k výkonu své činnosti splnit, a mohou mu stanovit také povinnosti. Tyto podmínky a povinnosti přijímá trenér dobrovolně, mohou jít nad rámec obecně závazných právních předpisů, ale nesmí s nimi být v rozporu. (Jabůrková, Vlčková, 2005)

Odpovědnost za škodu podle občanského zákoníku

Právním institutem odpovědnosti za škodu se zabývá řada právních odvětví. Nás však bude zajímat pouze úprava obsažená v občanském zákoníku. Institut občanskoprávní odpovědnosti za škodu – podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník – byl vytvořen především k ochraně osobních a majetkových vztahů fyzických

a právnických osob, především k ochraně jejich vlastnictví. Značný důraz je přitom kladen na předcházení vzniku škod, na zajištění jejich prevence a následně i náhradu škody. Tím jsou naplněny tři základní funkce odpovědnosti za škodu – funkce preventivně-výchovná, reparační a satisfakční. Jestliže se tedy konkrétní osoba neřídí ustanoveními o předcházení škodám, způsobí svým jednáním škodu, je nucena podle dalších ustanovení občanského zákoníku nést odpovědnost za takto způsobenou škodu a nahradit ji. Aby však vznikla odpovědnost za škodu, je potřeba splnit tři podmínky – protiprávní úkon, škoda a příčinný vztah mezi protiprávním úkonem a škodou. Jako čtvrtá podmínka – zavinění, musí být splněna jen v některých případech. **Protiprávní úkon** lze chápat jako projev vůle jednatelova navenek, přičemž může jít jen o lidské chování – buď ve formě aktivní (tj. konání) nebo pasivní (tj. opomenutí určitého konání). Z předchozího lze dovodit, že protiprávním je každý úkon, konání i opomenutí, při kterém si jednatel nepočínal natolik opatrně a pozorně, aby nedošlo ke škodě na zdraví, majetku, přírodě či životním prostředí. **Škoda** je rovněž jedním z předpokladů odpovědnosti. Za škodu se považuje majetková újma, kterou lze objektivně vyjádřit penězi. Jiná, tedy nemajetková, újma nemá povahu škody. V případě zdraví případně životě hovoříme spíše o tzv. újmě na zdraví či životě. Zde náleží poškozenému určitá náhrada zahrnující odškodnění jak majetkové újmy, tak i nemajetkové újmy (např. za ztížení společenského uplatnění, za ztrátu na výdělku, náklady pohřbu či náklady na výživu pozůstalých apod.). Dále se škoda dělí na skutečnou škodu a ušlý zisk. Třetím nezbytným předpokladem vzniku odpovědnosti je určitý **příčinný vztah mezi protiprávním úkonem a vzniklou škodou**, tedy že dotyčný skutečně způsobil vzniklou škodu. Musí být vždy bezpečně prokázána, dokazovat její existenci musí zpravidla poškozený. U poslední podmínky – **zavinění** – stanoví výslovně zákon, u kterých konkrétních typů odpovědnosti je nezbytný. (Jabůrková, Vlčková, 2005)

Odpovědnost za škodu podle zákoníku práce

Tato kapitola se přímo netýká osobně trenéra, který bude trénovat dětské přípravky, ale týká se ho v případě, že bude najímat na práci další trenéry – tedy je zaměstnávat. V této souvislosti máte dané povinnosti, jednou z nich je znalost odpovědnosti za škodu podle zákoníku práce – tedy zákona č. 65/4965 Sb.

Odpovědnost za škodu podle zákoníku práce je tedy vázaná na existenci pracovněprávního vztahu, tedy pracovní poměr či dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, tzn. dohody o provedení práce či dohody o pracovní činnosti. Pracovněprávní odpovědnost zaměstnavatele za škodu vzniklou zaměstnanci je zpravidla odpovědnost **objektivní**, tedy odpovědnost za následek. Pracovněprávní odpovědnost zaměstnance za škodu je výlučně odpovědností **subjektivní**, tedy odpovědností za zaviněné porušení povinnosti, stejně jako podle občanského zákoníku. V rámci prevence škod na straně zaměstnavatele musí tento zajistit na pracovišti podmínky pro výkon práce, aby mohli zaměstnanci řádně plnit své pracovní úkoly bez ohrožení zdraví a majetku, a rovněž kontrolu její bezpečnosti. Na druhé straně mají i zaměstnanci prevenční povinnost, kdy se musí chovat tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, majetku, aby nedocházelo k bezdůvodnému obohacení na úkor společnosti či jednotlivce. Dále je mu uložena i oznamovací povinnost, která se týká nejen hrozby vzniku škody, ale i všech zásad, které jsou překážkou v jejich práci apod. a povinnost zakročit proti hrozící škodě. Ve vztahu k zaměstnanci lze tuto odpovědnost ošetřit Dohodou o hmotné odpovědnosti podle §176 zákoníku práce, avšak pouze se zaměstnancem, který dosáhl věku 18 let. (Jabůrková, Vlčková, 2005)

Obecná odpovědnost zaměstnance za škodu

Podle ustanovení § 172 zákoníku práce zaměstnanec odpovídá zaměstnavateli za škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením svých povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. Předpokladem vzniku odpovědnosti je i zde porušení povinností – tentokrát povinností vyplývajících z pracovního poměru, tedy především těch, jež jsou vymezeny pracovní smlouvou. Základní povinností zaměstnavatele je povinnost přidělovat zaměstnanci práci podle pracovní smlouvy, platit mu za vykonanou práci mzdu a vytvářet příznivé podmínky pro výkon sjednané práce. Zaměstnanec je povinen vykonávat sjednanou práci osobně, podle pokynů zaměstnavatele, ve stanovené pracovní době a při tom dodržovat pracovní kázeň. Mimo toto vyplývá ze zákoníku práce celá řada specifikovaných povinností. Dalšími předpoklady jsou logicky vznik škody, tedy majetkové újmy zaměstnavatele a příčinná souvislost mezi porušením pracovních povinností a škodou. Posledním nezbytným předpokladem je zavinění, u zaměstnance se jedná o odpovědnost subjektivní, tedy

odpovědnost za zavinění. Ovšem toto zavinění však musí dokazovat zaměstnavatel (s výjimkou odpovědnosti za schodek na svěřených hodnotách, které je zaměstnanec povinen vyúčtovat, a odpovědnosti za ztrátu svěřených předmětů). Úprava obecné odpovědnosti za škodu podle zákoníku práce se vztahuje pouze na škodu, kterou zaměstnanec způsobí při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. Jestliže byla škoda způsobena jinou činností, odpovídal by zaměstnanec podle občanského zákoníku. Vedle obecné odpovědnosti upravuje zákoník práce i čtyři typy zvláštní odpovědnosti zaměstnance za škodu, jež jsou všechny založeny na principu zavinění:

- 1) Odpovědnost za nesplnění povinností k odvrácení škody (§ 175 z.p.) – zaměstnanec odpovídá za škodu, i když ji sám nezpůsobil, i tím, že vědomě neupozornil na hrozící škodu nebo nezakročil proti této škodě.
- 2) Odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách, které je zaměstnanec povinen vyúčtovat (§ 176 z.p.) – je založena dohodou o hmotné zodpovědnosti, musí být uzavřena písemně se zaměstnancem starším 18 let.
- 3) Odpovědnost za ztrátu svěřených předmětů (§ 178 z.p.), které mu byly svěřeny zaměstnavatelem na písemné potvrzení. Zaměstnanec hradí skutečně vzniklou škodu.
- 4) Odpovědnost za vyrobení zmetku (§ 184 z.p.) je odpovědností za nedbalost. Zaměstnanec hradí skutečnou škodu, avšak v jednom měsíci součet těchto škod nesmí přesáhnout polovinu průměrného měsíčního výdělku zaměstnance.

Zaměstnanec, na kterého se vztahuje pouze obecná odpovědnost za škodu, hradí zaměstnavateli skutečnou škodu, a to buď uvedením v předešlý stav nebo v penězích, přičemž právo výběru náleží zaměstnanci. Pokud škodu způsobil z nedbalosti, pak výše její náhrady nesmí u zaměstnance přesáhnout částku rovnající se čtyřiapůlnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku. Pokud škodu způsobí ve stavu opilosti (po požití návykových látek) – hradí škodu v plné výši. Pro případy, kdy škoda byla zaviněně způsobena více škůdci – zaměstnanci, platí princip dělené odpovědnosti, tzn., že každý zaměstnanec hradí poměrnou část škody podle míry svého zavinění. Stejně tak i byla-li škoda způsobena také zaměstnavatelem. Výši požadované náhrady škody vždy stanoví zaměstnavatel a vychází z ceny v době poškození. Zaměstnavatel je povinen výši škody projednat se zaměstnancem, a to zpravidla ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy bylo zjištěno, že škoda vznikla a kdo za ni odpovídá. Lhůta je však pouze pořádková, nemusí být striktně dodržena. Pokud zaměstnanec uzná, že za způsobení škody odpovídá, se

zaměstnavatelem se dohodne na způsobu její náhrady a to písemným uznáním závazku k odpovědnosti. Způsob náhrady škody je buď uvedením v předešlý stav nebo v penězích. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Odpovědnost zaměstnavatele za škodu

Také v případě odpovědnosti zaměstnavatele za škodu je rozlišována odpovědnost obecná a zvláštní. U odpovědnosti zaměstnavatele se však uplatňuje princip objektivní, tedy princip odpovědnosti za následek, bez ohledu na zavinění zaměstnavatele. Ustanovení § 187 z.p. vymezuje **obecnou zodpovědnost zaměstnavatele** jako odpovědnost za škodu, která vznikla zaměstnanci při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. Stejně tak odpovídá zaměstnavatel za škodu, kterou zaměstnanci způsobili jiní zaměstnanci jednajícím jménem zaměstnavatele při plnění jeho úkolů. Předpoklady vzniku obecné odpovědnosti zaměstnavatele tedy jsou porušení právní povinnosti nebo úmyslné jednání proti dobrým mravům, vznik škody na straně zaměstnance – a to při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. Platí, že škůdcem může být přímo zaměstnavatel, jeho zaměstnanec či jakákoli třetí osoba bez právního vztahu k zaměstnavateli. **Zvláštní odpovědnost zaměstnavatele** je v podstatě dvojí – odpovědnost za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání (§ 190 z.p. odpovědnost za majetkovou i nemajetkovou újmu). Nezbytnými předpoklady vzniku této odpovědnosti je existence pracovního úrazu či nemoci z povolání, škoda vzniklá na straně zaměstnance a příčinná souvislost mezi nimi. Není nutné zavinění zaměstnavatele, odpovídá vždy, s výjimkou případů, kdy se odpovědnosti **plně** zproští na základě jednoho z následujících dvou důvodů – postižený zaměstnanec zaviněně porušil právní nebo ostatní předpisy nebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, přestože s nimi byl řádně seznámen a jejich znalost a dodržování byly soustavně vyžadovány a kontrolovány, - nebo postižený zaměstnanec si škodu přivodil ve stavu opilosti či v důsledku užití jiných návykových látek a zaměstnavatel nemohl vzniku škody nijak zabránit. Každou z těchto skutečností musí zaměstnavatel prokázat a nadto musí být splněna podmínka, že byla tato skutečnost jedinou příčinou vzniku škody. V dalších třech případech se zaměstnavatel může zprostit odpovědnosti **zčásti** – postižený zaměstnanec zaviněně porušil právní nebo ostatní předpisy nebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, přestože s nimi byl řádně seznámen, a

toto porušení bylo jednou z příčin vzniku škody, - postižený zaměstnanec si částečně škodu přivodil z důvodu opilosti či v důsledku užití jiných návykových látek (toto bylo jednou z příčin vzniku škody), - postižený zaměstnanec jednal v rozporu s obvyklým způsobem chování (ačkoli neporušil žádné předpisy ani pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci) ale jednal lehkomyšlně a musel si být s ohledem na svou kvalifikaci a zkušenosti vědom toho, že si může přivodit újmu na zdraví. Odpovědnosti se zaměstnavatel nemůže zprostit v případech, kdy pracovní úraz zaměstnance vznikl v důsledku odvracení škody hrozící zaměstnavateli nebo v důsledku nebezpečí přímo hrozícího životu nebo zdraví. Podmínkou však je, že zaměstnanec tento stav sám úmyslně nevyvolal. Při náhradě škody způsobené pracovním úrazem nebo nemocí z povolání může být náhrada za ztrátu na výdělku, náhrada za bolest a tížení společenského uplatnění, náhrada za účelně vynaložené náklady spojené s léčením, náhrada za věcnou škodu. V případech, kdy došlo vlivem pracovního úrazu či nemoci z povolání k úmrtí zaměstnance, je zaměstnavatel povinen poskytnout náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením, náhradu přiměřených nákladů spojených s pohřbem, náhradu nákladů na výživu pozůstalých, jednorázové odškodnění pozůstalých, náhradu věcné škody. Tato úprava se přiměřeně použije i na náhradu škody na zdraví, jež není ani pracovním úrazem ani nemocí z povolání a řídí se tedy ustanoveními o obecné odpovědnosti zaměstnavatele (s jedinou výjimkou – v případě úmrtí zaměstnance v důsledku škody na zdraví nenáleží pozůstalým jednorázové odškodnění). Dále odpovědností zaměstnavatele ve zvláštních případech je škoda na odložených věcech a odpovědnost při odvracení škody. Ustanovení § 204 z.p. stanoví, že zaměstnavatel, u něhož je zaměstnanec v pracovním poměru, nese odpovědnost za škodu na věcech, jež si zaměstnanec při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním odložil na místě k tomu určeném nebo na místě, kam se obvykle odkládají. Tato odpovědnost má jistá omezení – za věci větších hodnot, které zaměstnanci do zaměstnání obvykle nenosí (např. klenoty, větší obnosy peněz apod.) zaměstnavatel odpovídá jen do částky 5000 Kč, pokud ovšem takové věci nepřevzal do úschovy nebo škoda na nich nebyla způsobena jiným jeho zaměstnancem, pak by odpovídal za škodu bez omezení. Dalším typem odpovědnosti zaměstnavatele ve zvláštních případech je odpovědnost při odvracení škody. Vznikne-li zaměstnanci, jenž odvracel škodu hrozící zaměstnavateli, věcná škoda, má tento vůči zaměstnavateli nárok na náhradu vzniklé škody a nákladů účelně vynaložených. Stejný nárok má i zaměstnanec, který odvracel nebezpečí hrozící životu či zdraví v případech, kdy by za

škodu odpovídal zaměstnavatel. Opět zde platí podmínka, že zaměstnanec takové nebezpečí či hrozící škodu sám úmyslně nevyvolal a počínal si způsobem přiměřeným okolnostem. Zaměstnavatel nahrazuje zaměstnanci skutečnou škodu, a to buď uvedením v předešlý stav nebo v penězích. Pokud však byla škoda způsobena úmyslně, může být zaměstnavatel povinen (na návrh zaměstnance) nahradit i jinou škodu. Samozřejmě, že i zde platí pravidlo jako u odpovědnosti zaměstnance – prokáže-li zaměstnavatel, že škodu zavinil i poškozený zaměstnanec, jeho odpovědnost bude omezena podle míry podílu viny zaměstnance (§ 205 z.p.). Zvláštním institutem odpovědnosti zaměstnavatele za škodu je tzv. právo regresu – to znamená, že zaměstnavateli, který již nahradil škodu poškozenému, vzniká nárok na náhradu vůči tomu, kdo škodu skutečně způsobil (vůči tomu, kdo odpovídá podle občanského zákoníku). (Jabůrková, Vlčková 2005)

Pracovní řád a další předpisy

Zákoník práce dává zaměstnavatelům možnost, a ve stanovených případech jim ukládá přímo povinnost, vydat **pracovní řád**. Podle ustanovení § 82 z.p. slouží pracovní řády k bližšímu rozvedení jednotlivých ustanovení zákoníku práce, a to s ohledem na zvláštní podmínky konkrétního zaměstnavatele. Takové pracovní řády nemohou tedy zaměstnancům ukládat další povinnosti, tj. povinnosti nad rámec zákona, nemohou je omezovat. Pracovní řády by měly především rozvádět, specifikovat pravomoci a kompetence příslušných vedoucích zaměstnanců a jejich postup při rozhodování v pracovních věcech. Vydání pracovního řádu je vázáno na souhlas příslušného odborového orgánu a bez takového souhlasu je pracovní řád neplatný. Pokud u zaměstnavatele však žádná odborová organizace nepůsobí, může zaměstnavatel řád vydat jednostranným příkazem. Mezi zaměstnavatele, kterým je stanovena povinnost pracovní řád vydat, patří především orgány státní správy a územní samosprávné celky, mimo jiné se tedy vztahuje i na školy a školská zařízení. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Pojištění

Oblast pojišťovnictví upravuje od roku 2004 Zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů, v platném znění. Tento zákon se ale vztahuje na tzv. smluvní pojištění a neupravuje tedy druhou současnou formu pojištění, a to pojištění zákonné, jež se nás týká jako zaměstnavatele, a jehož úprava se řídí zvláštním zákonem. Zákonné pojištění teoreticky vzniká a trvá na základě skutečnosti stanovené právním předpisem, vzniká tedy automaticky ze zákona, jestliže k dané právní skutečnosti dojde (více viz níže v textu). **Zákon o pojistné smlouvě** v ustanovení § 5 hovoří také o „povinném pojištění“. Toto je sjednáváno v případech, kdy zvláštní právní předpis stanoví určité osobě povinnost uzavřít pojistnou smlouvu a představuje zvláštní formu smluvního, soukromého pojištění. Pokud některá práva nebo povinnosti účastníků pojištění nebudou upravena zákonem o pojistné smlouvě nebo zvláštním právním předpisem, bude podpůrně platit občanský zákoník. Podle platného zákona o pojistné smlouvě se rozlišuje pojištění na škodové a obnosové. Účelem škodového pojištění bude náhrada škody či újmy vzniklé v důsledku pojistné události. Zákon stanoví určitá pravidla pro zabezpečení, že tento druh pojištění nepovede k obohacení. Obnosové pojištění směřuje k získání jisté finanční částky, potřebné v důsledku pojistné události, která je však zcela nezávislá na případném vzniku či rozsahu škody. Zákon o pojistné smlouvě ve své zvláštní části upravuje některé specifické kategorie pojištění. Jedná se o soukromé pojištění věci a jiného majetku (v rámci toho pojištění odpovědnosti za škodu, pojištění úvěru a záruky a pojištění finančních ztrát) a pojištění osob (životní pojištění, úrazové pojištění a pojištění pro případ nemoci). Všechny tyto kategorie lze klasifikovat buď jako škodové nebo obnosové pojištění. Pojištění odpovědnosti za škodu (§ 43 – 46 zákona o pojistné smlouvě) se sjednává v zásadě jako pojištění škodové a pro případ odpovědnosti pojištěného za škodu, kterou způsobil jinému. Pojištěný subjekt má z titulu svého pojištění právo, aby za něj pojistitel (tedy pojišťovna) v případě vzniku pojistné události uhradil škodu, za kterou pojištěný podle zákona odpovídá. V rámci skupiny pojištění osob je relevantní ještě tzv. úrazové pojištění (§ 60 – 61 zákona o pojistné smlouvě). Toto pojištění lze sjednat buď jako škodové nebo jako obnosové a zákon výslovně stanoví, co se rozumí úrazem. Úrazem jakožto pojistnou událostí se rozumí neočekávané a náhlé působení zevních sil nebo vlastní tělesné síly nezávisle na vůli pojištěného, ke kterému došlo během trvání soukromého pojištění a kterým bylo pojištěnému způsobeno poškození zdraví nebo srt

(§ 60 odst. 2 zákona o pojistné smlouvě). Smlouvu dle zákona o pojistné smlouvě může uzavřít jak fyzická, tak právnická osoba. **Zákonné pojištění**, a to pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání stanovuje a předvídá zákoník práce v ustanovení § 205d, bližší podmínky a sazby pojistného upravuje prováděcí vyhláška Ministerstva financí č. 125/1993 Sb. Hlavním principem tohoto zákonného pojištění je, že zaměstnavatel neuzavírá s pojišťovnou žádnou pojistnou smlouvu, nýbrž je povinen přímo ze zákona. Zákonné pojištění vzniká totiž na základě vzniku prvního pracovněprávního vztahu u zaměstnavatele a trvá po celou dobu existence zaměstnavatele. Pokud dojde u zaměstnance k pracovnímu úrazu nebo nemoci z povolání vzniká zaměstnavateli povinnost nahradit zaměstnanci škodu, která mu takto vznikla. Zaměstnavatel má za této situace právo, aby za něj příslušná pojišťovna nahradila škodu, která vznikla jeho zaměstnanci při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání. Škoda se hradí v rozsahu, v jakém za ni zaměstnavatel odpovídá podle zákoníku práce. Pojišťovna má dále právo na náhradu uhrazené škody vůči tomu, kdo poškozenému za takovou škodu odpovídá, např. jiný zaměstnanec téhož zaměstnavatele podle občanského zákoníku. Naopak pokud byla škoda způsobena zaměstnavatelem nebo jiným zaměstnancem tohoto zaměstnavatele úmyslně, pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, stejně jako v případech závažného porušení předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci nebo v přímé souvislosti vzniku škody s výkonem činnosti provozované neoprávněně, má pojišťovna právo náhrady poskytnutého plnění vůči zaměstnavateli. Výše uvedená právní úprava zákonného pojištění se vztahuje pouze na vztah zaměstnavatele a zaměstnanců, nikoli na další vztahy například s žáky. Pro takové případy se sjednává smluvní pojištění, které bylo popsáno výše. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Z tohoto vyplývá, že i sportovní kluby a další subjekty si mohou ve svých vnitřních předpisech vymínit, že úrazy, které vzniknou porušením některých vnitřních předpisů (např. školního řádu v navštěvované tělocvičně), nebudou odškodňovány. V každém případě je nutné žáky řádně poučit o tom, co je obsahem těchto vnitřních předpisů a průběžně je uvědomovat o zásadách bezpečného chování ve všech navštěvovaných prostorách. O tomto poučení vedeme v našem klubu písemné záznamy. Poučení o bezpečném chování provádíme v našem klubu při každé významné změně či události – například při přechodu z venkovního hřiště do tělocvičny, při prvním cvičení na novém nářadí, při nějaké významné události jako například úraz některého žáka, ztráta věcí

apod. Splňujeme tím zároveň podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví, viz dále níže v textu. Co se týče pracovněprávních vztahů, zákoník práce zná i odpovědnost **zaměstnance za škodu** (§ 172 – 185), kterou zaměstnavateli způsobí při výkonu povolání. Pro tyto případy má zaměstnanec možnost se u některé z pojišťoven smluvně pojistit. Podle nové právní úpravy smluvního pojištění se bude jednat o tzv. škodové pojištění, a to odpovědnosti za škodu nebo finančních ztrát. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Bezpečnost a ochrana zdraví při práci

Úprava bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen BOZP) sleduje velmi důležitý cíl – předcházení a omezení rizik ohrožujících životy a zdraví zaměstnanců při práci. Taková rizika vznikají nejen působením škodlivých faktorů, špatnou volbou a použitím pracovních prostředků a postupů, ale i působením nevhodného uspořádání pracoviště, nízkou úrovní vzdělání zaměstnanců a jejich poučení k práci. Nezanedbatelným rizikem je rovněž nevhodný zdravotní stav zaměstnanců. Z tohoto důvodu byla do zákoníku práce zahrnuta ustanovení, jež zavazují zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci, ale i ostatních osob, které se s jeho vědomím zdržují na jeho pracovištích, a to s ohledem na konkrétní rizika týkající se výkonu dané práce či daného pracoviště. Zákoník práce v ustanovení § 132a nazvaném příhodně Prevence rizik zakládá obecné povinnosti zaměstnavatele k předcházení vzniku rizik a minimalizaci rizik již vzniklých, ale i kontrolu účinnosti a dodržování opatření k této prevenci. Tato opatření je nutné „aktualizovat“, tzn. přizpůsobovat měnícím se skutečnostem, a jimi zlepšovat pracovní podmínky zaměstnanců. V každém případě je vždy zaměstnavatel povinen rizika vyhledávat, zjišťovat jejich příčiny a zdroje a opatřeními odstraňovat. K tomu mu má pomoci i pravidelná kontrola úrovně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Hlavními předpoklady je přizpůsobování pracovních podmínek potřebám zaměstnanců tak, aby bylo co nejvíce omezeno působení negativních vlivů práce na jejich zdraví, aby nové technologické a pracovní postupy nahradily fyzicky namáhavé práce a práce ve ztížených podmínkách, aby nebezpečné technologie, pracovní prostředky, suroviny a materiály byly nahrazeny méně nebezpečnými. Zaměstnavatel by se měl novými opatřeními vyrovnat s mimořádnými událostmi (např. havárie, požáry apod.), k tomu zajistit určitému počtu zaměstnanců vyškolení v oblasti poskytování první pomoci, aby

tito byli schopni kvalifikovaně zakročit v případě hrozícího nebezpečí nebo již nastalé události, při níž je vyžadována určitá zdravotnická péče. Kontrolu úrovně péče o BOZP a stav technické prevence provádí nejen zaměstnavatel, ale i dále orgány státního dozoru, podle ustanovení § 136 z.p. a orgány státního odborného dozoru, tzv. inspektoráty bezpečnosti práce podle ustanovení § 138 z.p. Další podrobnější předpisy upravující BOZP jsou vydávány ve formě zákonů, nařízení vlády, vyhlášek ale i ve formě předpisů nižší právní síly (např. interní instrukce zaměstnavatelů). Formou opatření BOZP jsou tedy i tzv. pokyny k BOZP dané zaměstnanci či zaměstnancům jejich nadřízenými, jež mohou mít jednak formu příkazu, jednak formu zákazu. Dalším druhem jsou pak pokyny určené pro blíže neurčený, nicméně předem zjistitelný okruh osob, a to v podobě výstrah, upozornění a výstražných značek užívaných způsobem stanoveným příslušnými předpisy. Předpisy vydávané k zajištění BOZP zahrnují – předpisy na ochranu života a zdraví, předpisy hygienické a protiepidemické, předpisy týkající se bezpečnosti technických zařízení, dopravní předpisy, předpisy o požární ochraně, předpisy o zacházení s hořlavinami, výbušninami, zbraněmi, radioaktivními látkami, jedy a jinými látkami škodlivými zdraví. V souvislosti se zajištěním BOZP by neměla být opomenuta problematika evidence pracovních úrazů, aby byla možná následná kontrola, aby mohly být uplatňovány nároky na náhradu vzniklé škody, ale též aby bylo možné vysledovat nově vznikající rizikové faktory a přijetím vhodných opatření pak zabránit jejich dalšímu rozšiřování mezi ostatními zaměstnanci. Nařízení vlády č. 494/2001 Sb. stanoví způsob evidence, hlášení a zasílání záznamu o úrazu a okruh orgánů a institucí, kterým se ohlašuje pracovní úraz a zasílá záznam o úrazu. Jedná se především o státní zastupitelství, Policii ČR, inspektorát bezpečnosti práce případně odborový orgán a zástupce pro oblast BOZP. Povinným předmětem záznamu a dokumentace, jež musí zaměstnavatel vést, jsou pracovní úrazy, kterými byla způsobena smrt (zaměstnanec zemře nejpozději do jednoho roku po úrazu) či pracovní neschopnost trvající déle než tři kalendářní dny. Mimoto musí zaměstnavatel všechny pracovní úrazy prošetřit a zjistit okolnosti jejich vzniku, pokud možno za účasti zaměstnance. K potřebám evidence vede zaměstnavatel knihu úrazů, v níž se evidují všechny pracovní úrazy, tedy i ty, jež nezpůsobily pracovní neschopnost. Takové evidence umožňují pozdější uplatňování náhrady škody na zdraví v situacích, kdy např. později vzniklou pracovní neschopnost delší tří kalendářních dnů zapříčinil pracovní úraz nepodléhající záznamové povinnosti. Zaměstnavatel je též povinen vést evidenci zaměstnanců, u nichž byla diagnostikována nemoc z povolání, a na základě této

evidence je povinen odstraňovat pracovní podmínky, které vznik takové nemoci způsobují. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Bezpečnost a ochrana zdraví při práci v oblasti školství

Všechna doporučení a předpisy v této oblasti se týkají orgánů, organizací a škol, které zabezpečují výchovu a vzdělávání. K právnímu zajištění výše uvedeného slouží jednak Metodický návod k zajištění BOZP v regionálním školství čj. 10 007/1998-26, a jednak Metodický pokyn MŠMT čj. 29 159/2001-26. Všichni pedagogičtí pracovníci, tedy učitelé, mistři odborné výchovy, ale i trenéři sportovních škol či sportovních tříd a instruktoři, jsou povinni důsledně dodržovat bezpečnostní předpisy, které se vztahují k jejich pedagogické činnosti a seznamovat s nimi žáky, zjišťovat, zda jsou pro všechny srozumitelné a pochopitelné, a následně provádět kontrolu jejich dodržování. Dále jsou povinni vykonávat náležitý pedagogický dozor podle stanoveného rozvrhu dozorů, účastnit se školení a výcviku zajišťovaného zaměstnavatelem v zájmu BOZP, podrobit se zkouškám a lékařským prohlídkám stanoveným právními předpisy, hlásit všechny závady a nedostatky, které by mohly ohrozit bezpečnost a zdraví ostatních zaměstnanců či žáků a účastnit se na jejich odstraňování. Stejně jako zaměstnanci i žáci musí být prokazatelně poučeni o pravidlech a zásadách bezpečnosti a ochrany zdraví a zároveň musí být upozorněni na možná rizika ohrožení zdraví i životů, která mohou vzniknout v případě nedodržování těchto pravidel a zásad plynoucích z právních předpisů. Škola či školské zařízení mají povinnost zajistit poučení žáků o bezpečnosti při všech činnostech, jichž se žák účastní při vyučování a výchově nebo v přímé souvislosti s nimi, o ustanoveních školního řádu, případně o dalších předpisech a pravidlech, vztahují-li se na příslušnou činnost. Škola je povinna učinit záznam o provedeném poučení, přičemž jedná-li se o složitější případy (např. závažné bezpečnostně technické předpisy a pokyny) je rovněž možné pořídit zápis podepsaný žáky tak, aby bylo možné současně zjistit konkrétní obsah poučení. Mezi druhy poučení patří především tato: **Poučení na počátku školního roku, poučení na počátku první vyučovací hodiny** (lekce, cvičení). V případě tělesné výchovy se takové poučení provádí v podstatě před každou vyučovací hodinou. K zajištění bezpečnosti a k zabránění vzniku rizik musí učitel před zahájením cvičení překontrolovat nářadí, zda nevykazuje známky zjevného

poškození, vydat před zahájením cvičení jasné a srozumitelné organizační pokyny (seznámení s náradím, upozornění na rizika, pravidla cvičení na náradí apod.), dále musí upozornit na konkrétní nebezpečí a zajistit soustavnou pomoc, případně záchranu při cvičení, přičemž sám musí být na nejrizikovějším místě. Mezi další poučení ve školní sféře bude patřit **poučení před činnostmi prováděnými mimo školní budovu** (zejména se jedná o výlety, lyžařské a plavecké výcviky, turistické kurzy, školy v přírodě, vycházky, exkurze, návštěvy kina a divadla apod.), dále **poučení před prázdninami** (týká se aktivit žáků ve volném čase mimo školní vyučování – např. varovat před neznámými lidmi, alkoholem, riziky koupání v neznámé vodě, o dopravní kázní apod.). (Jabůrková, Vlčková 2005)

Dohled nad žáky ve školním prostředí

Kromě řádného poučení je škola povinna vykonávat nad žáky náležitý dohled. Povinnost náležitého dohledu můžeme dovodit jednak z občanského zákoníku (§ 422 o. z.) a jednak ze zvláštních právních předpisů, které pak stanoví specifika pro konkrétní situace, viz vyhlášky MŠMT – o předškolním vzdělávání, o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, o středním vzdělávání a o vzdělávání v konzervatořích, o vyšším odborném vzdělávání a o školách v přírodě. Dále pak v jiných právních předpisech upravujících přímo konkrétní akce pořádané školou (např. plavecký výcvik, lyžařský výcvik apod.). (Jabůrková, Vlčková 2005)

Základním dohledem nad žáky je **dohled v průběhu výuky a při praktickém vyučování**. Aby bylo zabráněno případnému ohrožení zdraví a života žáků, má být pedagogickým pracovníkem zabezpečena kázeň. Z toho důvodu se pedagogický pracovník nemůže libovolně vzdalovat z místa výuky v době vyučovací hodiny. Pokud je jeho vzdálení se nezbytné, z oprávněných důvodů, musí nejprve zajistit náhradní dozor. Praktické vyučování probíhá v prostorách školy, ve školských zařízeních, ale i mimo ně, v různých organizacích zajišťujících toto vyučování. Podmínky vyučování určuje ředitel školy (např. počet skupin, počet žáků), a ředitel školy s danou organizací uzavře dohodu, jejímž předmětem bude také mimo jiné zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při praktickém vyučování. Tuto oblast zabezpečuje metodický pokyn MŠMT

k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví dětí a žáků ve školách a školských zařízeních
čj. 29 159/2001-26. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Organizace sportovně turistických kurzů, výletů apod.

Pro zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví žáků při akcích jako jsou exkurze, výlety, sportovní kurzy (včetně lyžařských) apod., platí pravidlo, že na jednoho pedagogického pracovníka připadá **maximálně 25 žáků**. Při větším počtu žáků se tedy akcí zúčastní větší počet zletilých osob jako dozoru, přičemž je vždy stanoven tzv. hlavní vedoucí, který má zvláštní povinnosti, mezi něž patří především povinnost poučit žáky o zvláštních situacích, které mohou nastat, a o tom, jak se v takových situacích chovat (např. laviny, vichřice, klíšťata atd.). Další zvláštní ustanovení se týkají bezpečnosti a ochrany zdraví. Vedoucí výcviku, případně jiný instruktor, kteří mají pro tuto práci potřebné předpoklady a znalosti, zajišťují péči o zdraví žáků. Pokud se však akce **účastní více než 30 žáků**, musí být zajištěna i účast **zdravotníka** (buď lékaře nebo posluchače nejméně 4. ročníku lékařské fakulty, pracovníka Českého červeného kříže, případně jiného zdravotníka). Jinou možností je zajištění zdravotnické péče v místě konání akce prostřednictvím zdravotníka jiné akce nebo v místním zdravotnickém zařízení. Zdravotnický pracovník by měl podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v platném znění) splňovat určité předpoklady a plnit určité povinnosti, mezi nimiž je povinnost poskytovat neprodleně první pomoc každému, jestliže by bez této pomoci byl ohrožen jeho život nebo vážně ohroženo zdraví a není-li pomoc včas dosažitelná obvyklým způsobem, a zajistit mu podle potřeby další odbornou péči. Sportovně turistické kurzy a další akce jsou dále upraveny zvláštními právními předpisy – metodickým pokynem MŠMT k organizování sportovně turistických kurzů čj. 18 338/94-50 a případně pokynem ministra školství, mládeže a tělovýchovy k výjezdům základních a středních škol do zahraničí, čj. 16 741/97-20 ve znění změny, čj. 20 029/98-22. Obsahem kurzů je především turistika a sporty v přírodě, přičemž je možné různě kombinovat turistiku pěší, horskou, vodní, lyžařskou, cykloturistiku apod. Pedagog pověřený organizací a vedením kurzu musí před zahájením kurzu předložit řediteli školy ke schválení plán kurzu včetně materiálního a personálního zajištění, tematického a časového rozvrhu, finančního zajištění a způsobu kontroly, je odpovědný za řádnou organizační přípravu kurzu, za personální obsazení

kurzu dalšími pedagogy a instruktory. Vedoucí kurzu je dále povinen před zahájením kurzu zajistit řádné a průkazné poučení žáků o možnostech vzniku úrazů a o zásadách bezpečnosti a ochrany zdraví, poučit žáky o vhodné výzbroji a výstroji, vhodným způsobem zjistit úroveň znalostí žáků z pravidel silničního provozu před zahájením cyklistického kurzu, či plavecké vyspělosti před zahájením kurzu, jehož obsahem má být vodní turistika. Po zahájení kurzu je vedoucí kurzu povinen upřesňovat denní program a dbát na dodržování stanoveného programu praktické i teoretické části kurzu, řídit činnost instruktorů, zohledňovat při výběru trasy technickou vyspělost a celkovou zdatnost žáků, ale i objektivní okolnosti, jež by mohly být příčinou vzniku zdravotního poškození žáka (např. frekvence dopravy, skutečný stav sjížděné řeky), a dále registrovat dle předpisů všechny úrazy jako školní úrazy, a rovněž vedoucí kurzu odpovídá za hospodaření kurzu. Z plnění výchovného a výcvikového programu svěřeného družstva, za bezpečnost a zdraví všech žáků družstva odpovídá jeho instruktor. V družstvu může mít **maximálně 15 žáků**. Výjimkou je vodní turistika, kde je družstvo počítáno podle počtu lodí – maximum je 5 kanoí nebo 2 pramice, což znamená přibližně 10 žáků, a horská turistika, kde skupinu žáků musí doprovázet vždy nejméně dva instruktoři. Během výcviku, případně během túry, je instruktor povinen brát ohled na úroveň pohybové vyspělosti, předchozí výcvik, výkonnost a zdravotní stav žáků, přihlíží rovněž k aktuálnímu počasí a včas a v přiměřené míře zařazuje přestávky pro odpočinek. Co se týče horských túr, je třeba, aby instruktor dopředu informoval místní Horské služby o cíli túry, včas hlásil případné zdržení a dbal jejích pokynů.

Organizace lyžařského výcviku

Lyžařský výcvik je součástí vyučování tělesné výchovy na základních a středních školách. Za personální zajištění opět odpovídá ředitel školy, přičemž určí vedoucího lyžařského výcviku z řad zkušených učitelů TV, který vybere další instruktory školního lyžování – učitele či výchovné pracovníky, případně i externí pracovníky. Konkrétní kvalifikační předpoklady pro personální zajištění lyžařských výcviků stanoví metodický pokyn MŠMT k personálnímu zabezpečení lyžařských výcvikových zájezdů pořádaných základními a středními školami a ke vzdělání instruktorů školního lyžování pro lyžařské výcvikové zájezdy, čj. 25 861/93-50. Těmito kvalifikačními předpoklady jsou věková hranice 18 let, příznivý zdravotní stav (tj. zdravotní stav umožňující výkon

činnosti v mimořádných klimatických podmínkách), úspěšné ukončení studia nebo jiné formy dalšího vzdělávání, kde obdrží osvědčení instruktora školního lyžování, případně prodlouží jeho platnost. Kvalifikaci instruktora školního lyžování pro lyžařské výcvikové zájezdy získá – absolvent základního kurzu v trvání jednoho týdne organizovaného v resortu školství a zakončeného zkouškou, absolvent vysokoškolského oborového studia tělesné výchovy, absolvent středoškolského studia se schváleným učebním plánem pro výuku lyžařského instruktora, student oborového studia tělesné výchovy po úspěšném absolvování předmětu lyžování, a dále absolvent lyžařského kurzu u jiného subjektu akreditovaného MŠMT s osvědčením cvičitele nebo učitele lyžování (čl. 3 metodického pokynu MŠMT, čj. 25 861/93-50). (Jabůrková, Vlčková 2005)

V této oblasti došlo ke změně k 1. 1. 2015, kdy bylo upuštěno od označení „instruktor“ a na vzdělávací programy s tímto názvem již nebudou udělovány nové akreditace. Toto by mělo vést ke sjednocení metodiky a názvů různých kurzů u akreditovaných subjektů jak pro oblast školního lyžování, tak Svazu lyžařů či významných lyžařských škol v ČR jako je např. APUL. Podrobněji toto vysvětluje informace na internetových stránkách Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy:

S platností od 1. 1. 2015 (platnost již pro žádosti do akreditační komise 13. 2. 2015) nebudou v systému další vzdělávání pedagogických pracovníků udělovány akreditace programům obsahujícím v názvu označení Instruktor (např. Instruktor školního lyžování, Instruktor školního snowboardingu, Instruktor in-line bruslení apod.). Programy s obsahem zaměřeným na sportovní tematiku budou nadále akreditovány, avšak bez označení „instruktor“. Další vzdělávání pedagogických pracovníků (dále jen „DVPP“) je systémem vzdělávání určeným pedagogickým pracovníkům, jejichž kategorie i kvalifikace jsou taxativně vymezeny a stanoveny zákonem č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Programy s názvem „instruktor“ však evokují získání kvalifikace pro oblast sportu, což výše uvedený zákon ani jeho prováděcí předpis neumožňují. Pedagogičtí pracovníci jsou dle své kvalifikace získané na základě uvedeného zákona kvalifikováni i pro vzdělávací činnost v oblasti tělesné výchovy, jejíž součástí je i lyžování, a není tedy nezbytné, aby získávali další kvalifikaci. Předmětné kurzy se navíc akreditují v akreditační komisi pro oblast sportu od května 2013 s odlišnou (výrazně vyšší) hodinovou dotací. Paralelní akreditace (v systému DVPP a v oblasti sportu), tak způsobuje nesoulad s kvalifikacemi stanovenými pro oblast sportu (tj. mimo systém další vzdělávání pedagogických pracovníků) a také nesrovnalosti při vydávání živnostenských oprávnění. Vzhledem k tomu, že znalosti a dovednosti obsažené v uvedených programech svým charakterem korespondují s ustanovením § 10 odst. 2 vyhlášky č. 317/2005 Sb., o dalším vzdělávání pedagogických pracovníků, akreditační komisi a kariérním systému pedagogických pracovníků, ve znění pozdějších předpisů, budou nadále do systému DVPP zařazovány, avšak bez označení „instruktor“ (např. In-line bruslení pro pedagogické pracovníky, Kurz vodní turistiky pro pedagogické pracovníky apod.). **Kurzy lyžování:** Po dohodě se sdružením INTERSKI ČR budou kurzy zaměřené na oblast lyžování akreditovány s názvem Základní školní lyžování (min. hodinová dotace 50 vyučovacích hodin) a Základní školní snowboarding (50 vyučovacích hodin), Doškolovací kurz základního školního lyžování a Doškolovací kurz základního školního snowboardingu.

Vedoucí lyžařského výcviku odpovídá za řádnou organizační přípravu, zajištění programu a plánu výcviku (nutnost schválení ředitelem školy), za personální zajištění

výcviku, za řádné poučení žáků o možnostech úrazu ještě před zahájením výcviku, a za to, že v přiměřené době před zahájením lyžařského výcviku doporučí rodičům, aby nechali odborně seřídit bezpečnostní vázání na lyžích svého dítěte. Další povinnosti vedoucího lyžařského výcviku jsou totožné s povinnostmi vedoucího sportovně turistického kurzu. Stejně tak se shodují i povinnosti instruktorů sportovně turistických kurzů s povinnostmi lyžařských instruktorů. Odpovídají za splnění výchovného a výcvikového programu jim svěřeného družstva, čítajícího maximálně 15 žáků, za jejich zdraví a bezpečnost, vykonávají pedagogický dozor a pomáhají při zajišťování teoretického a kulturně výchovného programu. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Organizace plaveckého výcviku

Ačkoli náš klub není plaveckou školou, máme v programu zařazeny i lekce plavání. Řídíme se proto rovněž doporučeními a předpisy pro organizaci plaveckého výcviku ve školách. Tato oblast se řídí směrnicí MŠ ČSR k organizování základního plaveckého výcviku na prvním stupni základní školy, čj. 21 840/80-200. Mezi základní pravidla (podle Jabůrkové, Vlčkové 2005), kterými se řídíme i v našem klubu, patří rozdělování dětí do skupin podle zdatnosti, a dále - ve skupině plavců může být **maximálně 15 žáků** a ve skupině neplavců **maximálně 10 žáků**. Jeden vyučující provádí výcvik vždy jen s jednou skupinou žáků a jeho povinností je především mít neustálý přehled o celém prostoru výcviku a o všech žácích, kteří jsou právě ve vodě, a po skončení výcviku zkontrolovat počet žáků. Neplavci mají být pokud možno odděleni a jejich výcvik má být prováděn v bazénech s mělkou vodou. Pokud plavecký výcvik není veden pedagogickým pracovníkem – učitelem TV, nýbrž je zajišťován cizím zařízením, odpovídá pedagogický pracovník, který žáky doprovází do tohoto zařízení, a to až do okamžiku předání žáků těm, kteří vedou jejich výcvik. Tito jsou za žáky odpovědní po dobu plaveckého výcviku, nicméně pedagogický pracovník má být přítomen po celou dobu výcviku. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Předpisy pro sportovně turistické akce

Před zahájením činnosti je organizátor povinen účastníky poučit o vhodné výstroji, oblečení a další vybavení. Bez potřebného vybavení nemohou být účastníci přijati. Organizátoři jsou povinni dbát na úroveň pohybové vyspělosti, předchozí výcvik, výkonnost a zdravotní stav účastníků. Při **cykloturistice** – před zahájením vedoucí akce ověří povinné vybavení, technický stav jízdních kol, povinnou přilbu a znalost pravidel silničního provozu. V silničním provozu má družstvo maximálně 10 cyklistů, za které zodpovídá vedoucí družstva. Trasu přesunu volí vedoucí kurzu s ohledem na výkonnost a zdravotní stav účastníků, na stav a frekvenci dopravy na komunikaci atd. Při přesunech za dopravního provozu musí být na začátku a na konci skupiny zletilá osoba, která je plně způsobilá právním úkonům. Při **vodní turistice** – před zahájením akce zjistí vedoucí stupeň plavecké vyspělosti účastníků. Neplavci nesmí na lodičky. Vedoucí kurzu odpovídá za zhodnocení stavu sjízdnosti trasy. Dospělý pracovník zodpovídá nejvýše za 5 kanoí nebo kajaků nebo za 2 pramice (rafty). Účastníci jsou vybaveni při jízdě plovací vestou, při jízdě na divoké vodě nebo obtížně sjízdných propustech plovací vestou a přilbou. Rovněž je dobré mít znalosti o typech lodí, technice jízdy na různých plavidlech, klasifikaci obtížnosti vodních toků, zásady pohybu na vodě, bezpečnost a rizika, záchrana tonoucího, příprava a vedení vodácké túry, vodácká typografie, kilometráž řek apod. Při **horské turistice** – před zahájením je vedoucí povinen seznámit účastníky s možným nebezpečím hrozícím na horách. Před začátkem túry informovat vedoucího kurzu a odpovědného zástupce ubytovacího zařízení o směru, cíli túry a předpokládaném návratu. Těmto osobám hlásí případné zdržení. Na horskou túru doprovázejí družstvo vždy nejméně 2 zletilé osoby, které jsou plně způsobilé k právním úkonům. Horolezecký výcvik, včetně základního kurzu, vede pracovník, který odpovídá za činnost instruktora – člena Horské služby. Dále dobré mít znalosti z oblasti plánování přechodu hor, chování v bouřce, mlze, v krizových situacích (zranění, zbloudění, ztráta člena výpravy), bezpečnost na horách, zajištěné cesty (ferraty), vybavení na hory a pohyb na horách. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Školy v přírodě a zotavovací akce

Školy v přírodě je možné organizovat kdykoli v průběhu školního roku, maximálně však dvakrát v roce, přičemž délka jednoho pobytu nesmí přesáhnout dva týdny (tedy 14 dnů). Žák se může školy v přírodě zúčastnit jen na základě písemného souhlasu zákonných zástupců, případně osob, v jejichž péči se vyskytuje, a po předložení písemného prohlášení zákonných zástupců, že žák není nemocen, že nemá lékařem nařízeno karanténní opatření a že mu není známo, že by žák v posledním týdnu před odjezdem přišel do styku s osobou nemocnou přenosnou chorobou. Pokud zákonní zástupci úmyslně zatají nepříznivý zdravotní stav žáka a důsledkem toho bude vznik škody na zdraví případně věcech tohoto žáka, nemohou vymáhat náhradu škody na škole, neboť ta nebude v tomto případě odpovědná. Ředitel školy je povinen postarat se o odborně i zdravotně způsobilé personální zajištění školy v přírodě, a to v takovém složení, aby byl zajištěn nejen dohled nad žáky, ale i jejich řádná výchova a výuka a rovněž bezpečnost a ochrana zdraví. (Jabůrková, Vlčková 2005).

Zotavovací akcí se rozumí organizovaný pobyt 30 a více dětí mladších 15 let po dobu delší pěti dnů za účelem posílení zdraví a zvýšení tělesné zdatnosti dětí, popřípadě i získání specifických znalostí nebo dovedností. Tohoto pobytu se mohou zúčastnit jen děti, jejichž věk a zdravotní stav odpovídá zaměření zotavovacího pobytu. (Jabůrková, Vlčková 2005, též Rychlá 2012)

Tyto pobyty upravuje **Vyhláška o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti** č. 106/2001 Sb. v platném znění. Tato vyhláška upravuje hygienické požadavky na umístění, prostorové podmínky a funkční členění staveb a zařízení, včetně jejich vybavení, a na ubytování, osvětlení, úklid, zásobování vodou, odstraňování odpadů a odpadních vod, stravování a režim dne zotavovacích akcí. V příloze č. 1 k této vyhlášce se dále stanoví podmínky pro podávání a použití některých potravin a přípravu pokrmů, v příloze č. 2 k této vyhlášce náplň kurzu první pomoci pro zdravotníka zotavovacích akcí a škol v přírodě, v příloze č. 3 k této vyhlášce vzor posudku o zdravotní způsobilosti dítěte k účasti na zotavovací akci a škole v přírodě a v příloze č. 4 k této vyhlášce minimální rozsah vybavení lékárničky pro zotavovací akce pro děti a pro školy v přírodě. (Jabůrková, Vlčková 2005)

Odpovědnost pořadatelů zotavovací akce

Provozovatel zařízení odpovídá za všechna zařízení, prostory a objekty, že jsou v souladu s předpisy o bezpečnosti práce, o bezpečnosti technických zařízení a s hygienickými předpisy. Informuje organizátora akce s provozním řádem, požárním řádem a evakuačním řádem objektu. **Pořádající osoba** (organizátor) zodpovídá za proškolení hlavních vedoucích z oblasti BOZP před zahájením akce a za dodržení ohlašovacích povinností. **Hlavní vedoucí** zodpovídá za proškolení všech pracovníků, dodržování provozního, požárního a evakuačního řádu objektu, řádu akce a pravidel BOZP při práci s dětmi a to nejpozději v den zahájení akce (provede písemný zápis). Dále je povinen vést o plnění povinností v oblasti BOZP dokumentaci. Oddílový vedoucí zodpovídá za pravidelné předávání informací o dodržování bezpečnosti a postupech práce při jednotlivých činnostech všem svěřeným osobám mladším 18 let. (Rychlý, 2012)

Příprava letní zotavovací akce pro děti

- vytvořit harmonogram celkových příprav akce
- sestavit předběžný rozpočet
- průběžně předávat informace dětem a rodičům
- zajištění personálního obsazení akce
- příprava programu a materiálu
- připravit Pobytový řád, režim dne, povinnosti účastníků, povinnosti služby
- naplánovat první den
- průběžně organizovat porady vedoucích
- ohlásit tábor na příslušných místech (místně příslušná hygienická stanice)

(Rychlá, 2012)

Dokumentace letní zotavovací akce

Pokud přejdeme dokumenty provozní, které zajišťuje provozovatel objektu, kde budeme pobyt pořádat (Provozní řád objektu, Požární řád, Evakuační řád apod.), musíme připravit následující dokumenty k akci, které je povinen zajistit **hlavní vedoucí akce**:

- závazná přihláška účastníka do 18ti let s podpisem zákonného zástupce
- jmenný seznam účastníků

- rozdělení dětí a vedoucích v průběhu akce
- dokumenty o proškolení pracovníků v BOZP, PO, PP
- program akce
- řád akce
- režim den (denní rozkaz)
- zápisy z kontrol hygienické stanice
- smlouvy (např. nájemní)
- související právní normy

Zdravotník akce je povinen zajistit tyto dokumenty:

- posudek o zdravotní způsobilosti dítěte k zotavovací akci
- písemné prohlášení o bezinfekčnosti zákonného zástupce dítěte
- průkaz zdravotní pojišťovny dítěte
- doklady o zdravotní způsobilosti pedagogických pracovníků na akci
- zdravotní průkazy pracovníků v potravinářství (táborová kuchyň)
- jídelníček
- zdravotní deník (kniha ošetření, protokoly o úrazech)

Hospodář akce zajišťuje tyto dokumenty:

- jmenný seznam všech účastníků
- rozpočet tábora
- pokladní deník
- účetní doklady o příjmech a výdajích, faktury apod.
- dohody o výkonu funkce, pracovní činnosti, provedení práce či pracovní smlouvy
- dohody o hmotné odpovědnosti
- směrnice pro provoz motorového vozidla
- jídelníček (Rychlá, 2012)

Funkce zdravotníka na zotavovací akci

Funkci zdravotníka na letní zotavovací akci, nebo jiné ozdravné akci může vykonávat lékař, střední zdravotnický pracovník, student lékařské fakulty který absolvoval alespoň třetí ročník LF, nebo zdravotník Českého červeného kříže, který absolvoval nejméně 40hodinový kurz. Zdravotník musí být starší 18 let. Právním

předpisem, který řeší zdravotnické zabezpečení na letních táborech a zotavovacích akcích je Vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí ČR č. 185/1990 o zotavovacích a jiných podobných akcích pro děti a dorost. Její znění doplňuje a upravuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 445/1992. Oba tyto předpisy vycházejí ze základního zákona č. 20/1966 Zákon o péči o zdraví lidu a jeho novelizace zákonem České národní rady č. 548/1991. (Rychlá, 2012)

Povinnosti zdravotníka

Povinnosti zdravotníka dětské zotavovací akce začínají již **před zahájením akce**. Zdravotník je povinen zabezpečit základní zdravotnickou dokumentaci, vybavení velké i malé lékárníčky, zkontrolovat hygienickou situaci a dodržování podmínek stanovených hygienou, zkontroluje zásobování pitnou vodou, podílí se na sestavování jídelníčku. Při zahájení akce či **při nástupu na akci** provede tzv. zdravotnický filtr (prohlídka dětí zda nemají vši, svrab, hnisavá kožní onemocnění, horečnaté onemocnění). Převezme od rodičů písemné potvrzení o zdravotním stavu dětí, bezinfekčnost dětí, eviduje případná zdravotní rizika a omezení dětí (ekzémy, alergie, pravidelné užívání léků) a zdravotní potvrzení dítěte ne starší jednoho roku. Vybere průkazky zdravotních pojišťoven. Vede seznam dětí s kontaktními údaji, rodnými čísly. Před odjezdem na akci je povinen si zjistit adresu, dosažitelnost nejbližší stanice lékařské pomoci a místní endemické, nebo jiné zdravotní rizika (výskyt klíšťat, vztekliny apod.). **Po příjezdu na místo akce** si zajistí místo pro ošetřování a lůžka ošetřovny podle počtu účastníků akce (1 lůžko na 30 účastníků). Zajistí řádné vybavení ošetřovny i izolace (deky, prostěradla, lavory, voda, nádoby na odpadky běžné a po ošetření). **V průběhu trvání akce** je povinen ošetřovat drobná poranění a poskytovat první pomoc účastníkům akce, průběžně sledovat zdravotní stav osob činných při stravování dětí, vést zdravotnický deník a ošetřovat nemocné na ošetřovně, nebo izolaci. Průběžně dbát a kontrolovat dodržování všech hygienických požadavků výše uvedených. U jmenného filtru seznámí děti s hygienou, ukáže jim místo, kde ji budou provádět a upozorní je na případná specifika, poučíte je o koupání, mytí, převlékání, úklidu, o jídle, o zacházení se zbytky potravin, o pití, o zakázaných potravinách. Zdravotník se dále zúčastňuje přípravy programu pro děti, dbá, aby zátěž dětí nepřekročila povolenou mez, usměrňuje otužování dětí a zajišťuje dohled při

rekreačním koupání. Při delších a nočních akcích zabezpečuje vedoucí akcí lékárníčkami a provádí poučení vedoucích o zdravotnickém zabezpečení. Při výskytu infekčních onemocnění, vážnějších poranění vyžadujících lékařský zákrok, v součinnosti s vedením akce zabezpečuje odvoz nemocných nebo poraněných k lékařskému ošetření. Všechna infekční onemocnění ihned hlásí okresnímu hygienikovi. Účastní se sestavování jídelníčku, kde dbá, aby strava byla plnohodnotná, zdravá, s dostatkem zeleniny a ovoce a kaloricky dostačující vzhledem k energetickému výdeji a fyzickému zatížení dětí v průběhu zaměstnání. Povinností zdravotníka na táboře je zabezpečit odebrání vzorků jídel, připravovaných v táborevé kuchyni, jejich uchování v chladném tmavém místě po dobu 24 hodin a potom jejich likvidace. V případě, že na táboře není k dispozici místo ke skladování a chlazení potravin (lednička, sklípek...), odběr vzorků provádí po domluvě s okresním hygienikem. Dále na táboře kontroluje nezávadnost používané pitné vody, v případě, že se voda dováží, kontroluje pravidelné čištění nádob na dopravu vody. Dále zdravotník pravidelně kontroluje dodržování osobní a kolektivní hygieny, čistoty společných zařízení a okolí objektu. U střídající směny do kuchyně kontroluje zdravotní stav se zaměřením na infekce dýchacích cest, hnisavá kožní onemocnění a průjemová a horečnatá onemocnění. Kontroluje zneškodňování a odstraňování pevných a tekutých odpadů, třídění zkrmitelného a nezkrmitelného pevného komunálního odpadu a jeho pravidelné vyvážení. Při kontrole akce hygienikem je povinen předložit mu kompletní zdravotní dokumentaci k nahlédnutí a zajistit přístup do všech prostor a zařízení objektu.

Po skončení akce předá zdravotník lékárníčku a inventář ošetřovny a izolace, stručně ohodnotí stav účastníků onemocnělých během akce a předá písemnou informaci rodičům nezletilých dětí - výpis ze zdravotnického deníku. Řádně vyplněný a podepsaný zdravotnický deník, včetně nástupní dokumentace dětí a vedoucích, se po skončení akce uchovává po dobu šesti měsíců. (Rychlá, 2012)

Zdravotní deník

Zdravotní deník obsahuje na **první straně** následující údaje – název a adresu zotavovací akce, provozovatele, dobu konání akce. Celkový počet dětí (chlapců a dívek), vypsání dospělých a jejich funkcí, kdo vykonává zdravotní dozor na akci (jméno lékaře a nemocnice nebo zdravotního střediska), kdo vykonává hygienický dozor,

jméno hlavního vedoucího akce, jméno zdravotníka a jeho kvalifikaci, podpis a razítko provozovatele. Dále telefonní číslo do nemocnice a na lékařskou pohotovost. Na **druhé straně** máme vypsaný problémové děti s jejich potížemi a indikovanou léčbou, užívanými léky. O těchto problémech zdravotník informuje všechny ostatní dospělé pracovníky na akci. Na **třetí straně** máme záznam o předem provedených hygienických opatřeních, zdravotním filtru, o poučení pracovníků o hygienickém minimu a zdravotním zajištění, i o provedených hygienických kontrolách. Od **čtvrté strany** vedeme záznamy o ošetřování (datum, hodina, jméno, teplota, příznaky, léky či způsob ošetření). V případě návštěvy jakéhokoli zdravotnického zařízení si necháme dvojmo (jednou do zdravotnického deníku a jednou pro rodiče) napsat zprávu o ošetření a léčbě dítěte, případně si zprávu lékaře okopírujeme. Do zdravotního deníku zaznamenáváme každé, i sebemenší, poranění a ošetření, podání léků a jakékoliv onemocnění dětí, zvláště záznamy o klíšřatech. Pokud ponecháme dítě v péči nemocnice a lékařů, informujeme ihned o tomto kroku rodiče. Protože v tuto chvíli za dítě zodpovídáme, podepisujeme za rodiče, tzv. v zastoupení, souhlas s hospitalizací a s léčbou. Pokud je nějaký výkon akutní, tak jej lékař uskuteční, jinak k operačnímu výkonu musí dát souhlas rodiče. Ve stejné situaci je i gynekologická prohlídka děvčat! (Rychlá, 2012)

PŘÍLOHA 1: Zdravotnický deník (strana 1, 2, 3, 4)

PŘÍLOHA 2: Prohlášení o bezinfekčnosti

PŘÍLOHA 3: Protokol o úrazu

PŘÍLOHA 4: Výpis z dokumentace rodičům o zdravotním stavu dítěte

Poučení o bezpečnosti a ochraně zdraví účastníků při různých činnostech

Na zotavovací akci je nutné dodržovat pravidla a předpisy při nejrozmanitějších činnostech prováděných s dětmi. Před každou činností je nutné provést potřebné poučení podle druhu a rozsahu činnosti, která se bude s dětmi provádět. Je potřeba znát a dodržovat zásady bezpečnosti při těchto činnostech:

- bezpečnost v místnosti a uzavřených prostorech (pořádek, okna, větrání, elektrická zařízení, žhavá zařízení jako kamna a vařiče, otevřený oheň)
- bezpečnost při akcích ve městech (pravidla provozu na pozemních komunikacích, seznámení s prostorem či trasou, návštěvní řády institucí, určit

místo srazu, určit pravidla a délku rozchodu, způsob vzájemné kontroly, výběr vhodného a bezpečného prostoru pro činnosti)

- bezpečnost při hrách (zkontrolovat stav materiálu, vybavení a prostoru, vhodné oblečení a obutí, poučit o rizicích, provozní řády zařízení, při terénních hrách si vymezit prostor, místo srazu, svolávací signál, délku trvání hry, poučit o možných nebezpečích)
- bezpečnost při noční akci (pouze ve známém a bezpečném prostoru, zvýšený dozor, eliminovat zabloudění, vhodné oblečení a obuv, před noční rou je třeba děti seznámit s prostorem hry, s riziky nočního pohybu, s pravidly činnosti včetně bezpečnosti, se signalizací začátku a konce noční hry a s nouzovým signálem)
- bezpečnost při ohni, požární ochrana (dodržovat protipožární směrnice příslušných zařízení a vyhlášky obcí, Zákon o požární ochraně č. 133/1985 Sb. a Lesní zákon č. 289/1995 Sb., dále znát signál vyhlášení požárního poplachu, způsoby hašení, obsluhu požárních přístrojů, větší táborové ohně oznámit na hasičskou jednotku či inspektorát požární ochrany, při manipulaci s ohněm dodržovat zvýšenou kázeň, vhodné oblečení, oheň rozdělovat jen na povolených místech v dostatečné vzdálenosti od hořlavých předmětů a nejméně 50 metrů od lesa, účastníci mladší 18 let smí rozdělovat oheň jen za přítomnosti dospělé osoby, nenechávat oheň bez dozoru a neopustit ho před spolehlivým uhašením, používat ekologické materiály, při manipulaci s ohněm mít k dispozici hasící prostředky, při pořádání akce pro 200 a více osob je organizátor povinen projednat požární zabezpečení s územně příslušným hasičským záchranným sborem)
- bezpečnost při střelbě ze vzduchovky (dodržovat pravidla bezpečnosti, před zahájením činnosti **odpovědný pracovník** poučí všechny účastníky o pravidlech na střelnici a v přilehlých prostorech – vybrat vhodné pozadí, které neodráží projektily, provést kontrolu zbraní a jejich zastřílení, počítat s dostřelem zbraní až 250 m u vzduchovky, vymezit prostor pro střelbu, vymezit palebná postavení, vymezit prostor pro nestřílející účastníky, přísně zakázat nepovolenou manipulaci se zbraní, i když není nabitá, poučit účastníky o povelch a pravidlech na střelnici – **účastník** na palebná postavení dochází na vyzvání, zbraň nabíjí pouze na povel, hlaveň zbraně míří pouze ve směru střelby, při změně polohy střelby vždy zalomí hlaveň, při ukončení střelby provede ránu

jistoty a zalomí hlaveň, k terčům odchází na povel odpovědné osoby). Na střelnici musí být přítomen zdravotník s lékárníčkou. Prostor pro střelbu musí být označen a hlídán.

- střelba z ostatních sportovních střelných zbraní – platí stejná pravidla bezpečnosti jako u střelby ze vzduchovky, při střelbě z malorážky nebo sportovní pistole může být využita pouze sportovní střelnice pod vedením instruktora střelby, nalezená munice se nesmí brát do ruky, nález jakékoli nevybuchlé munice ohlásit na nejbližší stanici policie či místnímu úřadu

Zvlášť je potřeba dbát na pravidla bezpečnosti při koupání:

- koupat se jen za teplého počasí, má-li voda nejméně teplotu 20 stupňů (děti do 9 let) případně 18 stupňů (děti starší 9 let)
- doba pobytu ve vodě nesmí být delší než půl hodiny, pak je nutná přestávka a odpočinek
- v chladnější vodě než 20 stupňů se doba koupání zkracuje na 10 minut
- nekoupat se nejméně 1 hodinu po intenzivním cvičení a po hlavním jídle
- před koupáním rozdělit děti na plavce a neplavce (zjistit skutečné plavecké dovednosti)
- před koupáním prověřit a vyčistit dno
- vymežit prostor pro neplavce se zřetelným oddělením od hlubiny
- zabezpečit činnost dětí, které se nekoupají
- na veřejném koupališti označit děti barevnými čepičkami
- při koupání musí být přítomna osoba, která má kurz záchrany tonoucího
- koupání je povoleno pouze ve schválených nádržích nebo vodních tocích a to hygienickou stanicí
- do vody děti vstupují jen na pokyn svého vedoucího, který vede koupání
- ve vodě se koupe maximálně 10 dětí
- u koupaliště, v řece nebo na velké vodní ploše musí být k dispozici loďka vybavená desetimetrovým provazem se záchranným plovákem, na které koná službu jeden z pracovníků
- koupání je zakázáno 100 metrů od mostů, přístavišť nebo jezů
- děti, které neumějí plavat nesmějí jezdit na loďkách
- na loďkách musí mít všechny děti záchrannou vestu
- za svěřené účastníky odpovídá vedoucí i na veřejném koupališti se zabezpečenou záchrannou službou

- dodržovat další pravidla pro koupání v moři (mimo odliv a příliv, jen veřejné pláže, dbát na místní signalizace, vyhýbat se útesům, živočichové, sluneční záření, zvýšený dozor). (Rychlý 2012)

Zdravotní způsobilost dětí ke sportu

Preventivní prohlídka sportovce – výklad k vyhlášce ministerstva zdravotnictví ČR 28/1989 Sb., ve znění pozdějších novel, zpracovaný Českou společností tělovýchovného lékařství (www.cstl.cz):

Posuzování zdravotní způsobilosti k tělesné výchově a sportu se provádí za účelem zajištění zdravého vývoje dětské i dospělé sportující populace a předcházení poškození zdraví u výkonnostních i rekreačních sportovců.

Výnos ministerstva zdravotnictví ČR 28/1989 Sb.:

§10a/odst.1: “Preventivní lékařské prohlídce jsou povinni se podrobit účastníci všech forem povinné tělesné výchovy”

§10a/odst.2: “Účastníci tělovýchovných a sportovních akcí jsou povinni prokázat svou zdravotní způsobilost předložením lékařského posudku.”

§10b: “Organizátoři, rozhodčí, trenéři, cvičitelé, instruktoři a ostatní pracovníci při zabezpečování účasti na tělovýchovné a sportovní akci jsou povinni kontrolovat, zda sportovci zúčastňující se tělovýchovných a sportovních akcí mají posudek o zdravotní způsobilosti.”

Druhy prohlídek: Druhy a obsah prohlídek, jakož i stratifikace péče, kontraindikace zařazení osob do sportovní aktivity atd. bylo předmětem mnohých jednání odborníků na sjezdech a výborových schůzích České společnosti tělovýchovného lékařství:

1. Vstupní prohlídka – před zahájením cvičení nebo plánovanou sportovní aktivitou
2. Periodická prohlídka sportovce (platnost 1 rok, není-li stanoveno jinak)
3. Mimořádná prohlídka sportovce – před významnými sportovními akcemi dle požadavků sportovce nebo organizátorů akce nebo při změně zdravotního stavu
4. Orientační prohlídka sportovce – např. v terénu před sportovní akcí

5. Konziliární (indukovaná) vyšetření – zaměřená na specifickou problematiku

Stratifikace péče:

Praktický lékař pro děti a dorost a praktický lékař pro dospělé poskytují svým registrovaným pacientům základní zdravotní péči a posuzují schopnost a způsobilost:

- k povinné i organizované zájmové tělesné výchově, sportu a turistice
- k účasti na tělovýchovných, sportovních a turistických akcích masového charakteru
- k závodění sportovců, registrovaných ve sportovních svazech a jiných organizacích v individuálních i kolektivních sportech s nižší rizikovostí mimo celostátní soutěže
- osvobozují žáky a studenty od povinné školní tělesné výchovy a sportu na dobu maximálně 3 měsíce

Tělovýchovný lékař poskytuje specializovanou zdravotní péči:

- účastníkům soutěží individuálních i kolektivních sportů na celostátní úrovni a to u dospělých, dorostu i soutěžích žactva a u sportovců, provádějící sporty s výrazným zdravotním rizikem z hlediska úrazu i přetížení kardiovaskulárního a pohybového aparátu
- žákům sportovních tříd a tříd s rozšířenou výukou sportu a vybraným skupinám sportovně talentované mládeže
- členům Horské služby, hasičům a policii
- tělesně postiženým sportovcům
- trenérům sportovců a rozhodčím, pokud o to požádají
- posluchačům tělesné výchovy a sportu na vysokých školách a jejich pedagogům, pokud o to požádají
- státním reprezentantům a členům širších reprezentačních družstev České republiky všech věkových kategorií
- pokud mu to pracovní kapacita dovolí může poskytovat preventivní péči sportovcům jako praktický lékař

Další posudková činnost tělovýchovných lékařů:

- vyjadřují se k žádostem o přeřazení do vyšší věkové kategorie
- posuzují zdravotní způsobilost uchazečů o studium tělesné výchovy a sportu na vysokých školách
- poskytují konziliární služby v testování funkčních schopností a v posuzování pohybové aktivity nemocných a oslabených
- posuzují schopnost žáků a studentů k zařazení do sportovních tříd a škol stejně jako do sportovních center mládeže
- na návrh praktického lékaře pro děti a dorost a praktického lékaře pro dospělé osvobozují žáky základních škol a studenty středních i vysokých škol od povinné školní tělesné výchovy na dobu delší než 3 měsíce, resp. Indikuje zařazení zdravotně oslabených dětí do zdravotní tělesné výchovy na školách
- na vyžádání provádí vyšetření a ordinaci vhodné pohybové aktivity u zájemců o systematiku pohybovou aktivitu

Četnost tělovýchovně-lékařských prohlídek:

Praktický lékař pro děti a dorost a praktický lékař pro dospělé provádí tělovýchovně – lékařskou prohlídku v rozsahu své základní erudice v rámci periodické prohlídky sportovce. Posouzení zdravotního stavu v mezidobí vychází z nálezu poslední periodické prohlídky, z aktuálního zdravotního stavu, resp. z jeho změn.

Tělovýchovný lékař provádí specializované prohlídky v četnosti dané druhem prohlídky (viz výše). Doba platnosti periodické prohlídky je 1 rok, není-li stanoveno jinak.

Obsah prohlídek: Minimální obsah tělovýchovně – lékařské prohlídky:

Praktický lékař pro děti a dorost a praktický lékař pro dospělé provádí tělovýchovně – lékařskou prohlídku v rozsahu své základní erudice. Obsah:

- orientační vyšetření tělesného rozvoje, visus
- základní laboratorní vyšetření (moč chemicky)
- základní klinické vyšetření za klidových podmínek s posouzením zdravotního stavu vzhledem k pohybové aktivitě
- zařazení do zdravotní skupiny v tělesné výchově a sportu

- zpráva učiteli či trenérovi v případě nutnosti omezení sportovních aktivit

Tělovýchovný lékař provádí specializovanou tělovýchovně – lékařskou prohlídku.

Obsah:

- anamnéza osobní, rodinná a sportovní
- základní laboratorní vyšetření (FW, moč chemicky, další lab. vyš. dle indikace)
- antropometrické vyšetření s posouzením tělesného rozvoje
- klinické tělovýchovně-lékařské vyšetření (vyšetření interní včetně klidového EKG, pohybového systému, orientačně dermatologické vyšetření)
- vyšetření zraku a sluchu
- zátěžový test kardiovaskulárních funkcí a jeho vyhodnocení
- pomocná a doplňková vyšetření dle indikace lékaře
- komplexní posouzení funkční zdatnosti
- zařazení do zdravotní skupiny v tělesné výchově a sportu
- vyjádření k tréninku a závodění včetně zprávy trenérovi v případě nutnosti – omezení sportovních aktivit

Zdravotní skupiny v tělesné výchově a sportu:

Na základě zhodnocení zdravotního stavu, tělesného rozvoje a funkčního stavu zařadí lékař vyšetřovaného do jedné ze 4 zdravotních skupin. Zdravotní skupina je určena při každé periodické prohlídce a lze ji změnit dle vývoje zdravotního stavu a trénovanosti.

Skupina I sport bez omezení

Skupina II sport s částečným omezením

Skupina III relativní kontraindikace ke sportu

Skupina IV absolutní kontraindikace ke sportu

- **Skupina I**

Jedinci přiměřeně tělesně vyvinutí a zdraví, schopni velké tělesné námahy, s vysokým stupněm trénovanosti. Povoluje se:

- Trénink na úrovni všech výkonnostních kategorií a závodní provádění sportu v plném rozsahu

- Tělesná výchova, rekreační i výkonnostní sport a turistika v plném rozsahu
- Tělesná výchova ve školách bez omezení

- **Skupina II**

Jedinci zdraví s nižším stavem trénovanosti nebo s odchylkami zdravotního stavu, které nejsou kontraindikací k určenému výkonnostnímu sportu včetně sportovců hendikepovaných. Povoluje se:

- Specializovaný trénink a závodní provádění určeného sportu v celém rozsahu
- Tělesná výchova, rekreační i výkonnostní sport a turistika v plném rozsahu
- Tělesná výchova ve školách bez omezení
- Trénink a závodní činnost hendikepovaných sportovců dle druhu postižení

- **Skupina III**

Jedinci se značnými trvalými nebo dočasnými odchylkami tělesného vývoje, stavby, složení těla a zdravotního stavu, které představují kontraindikaci zvýšené tělesné námahy. Povoluje se:

- Školní povinná tělesná výchova s úlevami podle druhu oslabení
- Zdravotní tělesná výchova
- Cvičení, rekreační sport a turistika podle zvláštních osnov nebo přizpůsobeného programu

- **Skupina IV**

Jedinci nemocní. Povoluje se: - léčebná tělesná výchova jako součást komplexní léčebně preventivní péče

Zákaz: - tréninku a závodění a zákaz povinné školní tělesné výchovy

Zdravotní kontraindikace zařazení dětí a mládeže do výkonnostního sportu

Výkonnostním sportem se rozumí registrovaný sportovec ve sportovní organizaci, který se účastní závodů.

Absolutní kontraindikace: závažná onemocnění infekční i neinfekční povahy včetně úrazů v akutní fázi do vyléčení a nutné rekonvalescence, závažná onemocnění a úrazy vyžadující spojené se selháváním postižených orgánů a systémů, kardiomyopatie.

Relativní kontraindikace: nádorová onemocnění, poruchy funkce endokrinních žláz, diabetes mellitus, krevní onemocnění (s výjimkou lehkých karenčních a poúrazových anemií), psychopatie a poruchy mentálního vývoje, epilepsie, křečové stavy a poruchy vědomí, dětská mozková obrna s trvalými následky, a mnoho dalších.

Ochrana osobních údajů

Ochranou osobních údajů se zabývá zákon č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

Předmět zákona (§ 1)

Tento zákon v souladu s právem Evropské unie, mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, a k naplnění práva každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí upravuje práva a povinnosti při zpracování osobních údajů a stanoví podmínky, za nichž se uskutečňuje předání osobních údajů do jiných států.

Ústředním správním orgánem je Úřad pro ochranu osobních údajů se sídlem v Praze (§ 2)

Působnost zákona (§ 3)

(1) Tento zákon se vztahuje na osobní údaje, které zpracovávají státní orgány, orgány územní samosprávy, jiné orgány veřejné moci, jakož i fyzické a právnické osoby.

(2) Tento zákon se vztahuje na veškeré zpracovávání osobních údajů, ať k němu dochází automatizovaně nebo jinými prostředky. (zákon 101/2000 Sb.)

Každý správce a zpracovatel osobních údajů by měl znát rozsah tohoto zákona a své povinnosti z tohoto zákona vyplývající.

PŘÍLOHA č. 6: Přihláška člena SKK Kladno

Autorská práva

Autorské právo je v Česku upraveno zákonem č. 121/2000 Sb. - Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších novelizací, v mezinárodním právu je základem několika mezinárodních úmluv, hlavně tzv. Bernská úmluva z roku 1886 a Všeobecná úmluva o autorském právu uzavřená v Ženevě v roce 1952. Pro podporu ochrany duševního vlastnictví vznikla v roce 1967 Světová organizace duševního vlastnictví (World Intellectual Property Organization, WIPO). Můžeme se s touto problematikou setkat v případě veřejné produkce hudby apod. při různých vystoupeních.

Uživatel díla je povinen uzavřít s kolektivním správcem smlouvu a platit ceníkové ceny. Kolektivní správci provádí i výběr poplatků od uživatelů za užití autorského díla, jinak je možné vypořádat autorské poplatky přímo s autory. Ceny se stanovují podle sazebníků.

Typologie kolektivních správců:

OSA: správný název je OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s. Tento kolektivní správce zastupuje autory děl hudebních s textem a bez textu, takže poplatky které vybírá, jsou poplatky za užití autorských děl hudebních.

DILIA: správný název je DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura o. s. Tento kolektivní správce zastupuje autory děl literárních a literárně dramatických, takže poplatky, které vybírá, jsou poplatky za užití autorských děl literárních a literárně dramatických.

OOAS: správný název je Ochranná organizace autorská - sdružení autorů děl výtvarného umění, architektury a obrazové složky audiovizuálních děl, o.s. Tento kolektivní správce zastupuje autory děl výtvarného umění a architektury, takže poplatky které vybírá jsou poplatky za užití autorských děl výtvarných a architektonických.

INTERGRAM: správný název je INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s. Tento kolektivní správce zastupuje výkonné umělce a výrobce zvukových a zvukovobrazových záznamů

.zde se již nejdená o autorské právo, ale o tzv. práva příbuzná právu autorskému, což jsou právě práva výkonných umělců a práva výrobců zvukových a zvukovo-obrazových záznamů. Poplatky, které vybírá jsou poplatky za užití uměleckých výkonů a zvukových a zvukovo-obrazových záznamů. Zjednodušeně řečeno hrci ,zpěváci, hudebníci a výrobci záznamů.

OAZA: správný název je Ochranná asociace zvukařů – autorů, o. s. Tento kolektivní správce má zastupovat autory - zvukaře. Otázkou je, zda něco takového jako je zvukařské autorské dílo existuje. Nicméně Ministerstvo kultury tomuto kolektivnímu správci oprávnění k výkonu kolektivní správy vydalo.

Uživatelé výkonů a záznamů jejich sdělováním veřejnosti jsou ty právnické nebo fyzické osoby, které při provozování své činnosti zpřístupňují výkony a záznamy veřejnosti, tj. např. pořadatel produkce, při níž k zpřístupnění výkonů a záznamů dochází. (<http://www.pravnipraxe.com/autorskepoplatky>)

Podle ustanovení § 71 odst. 1 a 2 písm. g) a § 76 odst. 1 a 2 písm. e), resp. i § 80 odst. 1 a 2 písm. e) autorského zákona **nelze bez předchozího uděleného oprávnění výkonných umělců a výrobců záznamů užit jejich umělecké výkony a záznamy** jejich sdělováním veřejnosti.

Kdy potřebuje uživatel zvukových či zvukově obrazových záznamů souhlas k jejich užití? Vždy, pokud nejde o užití pro osobní potřebu. Podle § 71, § 76 a § 80 zákona č. 121/2000 Sb. v platném znění (autorský zákon) nelze bez předchozího udělení oprávnění výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů užit jejich umělecké výkony a záznamy mimo případy výjimek uvedené v § 30 až 39 autorského zákona. Za udělení oprávnění k výkonu práva užití umělecké výkony a záznamy se uživatel zavazuje uhradit výkonným umělcům a výrobcům odměnu (§ 46 odst. 1, resp. § 74, 78 a 82 autorského zákona). Tento souhlas tedy musí mít každý uživatel, především pak uživatel – pořadatel tzv. veřejné produkce, tedy zejména při pořádání diskoték nebo jiných tanečních či hudebních formách zábavy, na nichž jsou užívány zaznamenané výkony výkonných umělců při sdělování výkonů a záznamů veřejnosti prostřednictvím magnetofonu, CD přehrávače, videa, DVD přehrávače, multimediálního PC, rozhlasového nebo televizního přijímače, hudební skříně (jukeboxu) apod. v prostorách přístupných veřejnosti, např. v restauracích, v hotelích a

ostatních ubytovacích zařízeních, v obchodech, na sportovních stadionech, na plovárnách, v tělocvičnách apod. při vysílání výkonů a záznamů v rozhlase nebo televizi (nejde-li o užití podle § 72 autorského zákona). Výkony umělců a jejich záznamy jsou chráněny 50 let od roku, kdy byl záznam výkonu pořízen nebo zveřejněn. Užití výkonů a záznamů bez souhlasu umělců a výrobců je porušením autorského zákona se všemi právními důsledky. (Zákon č. 121/2000 Sb.)

IV. Výsledky

Hlavním cílem této práce bylo představit nároky na trenéra dětských sportovních přípravků, charakterizovat funkci dětských sportovních přípravků s ohledem na osobnostní rozvoj dětí předškolního a mladšího školního věku a pohlédnout na realizaci dětských sportovních přípravků jako na soukromé podnikání.

Moje myšlenka

Moje vize sportovního klubu – to byl ideální klub, kde si děti nesoutěžní formou mohou vyzkoušet mnoho sportů, naučit se mnoho dovedností a hlavně se sportem bavit. Toto heslo jsem si vypůjčila od sportovního komentátora Jacka Přibáně, který těmito slovy kdysi zval nás diváky na kladenské tribuně ke sledování průběhu disciplín v atletickém víceboji na TNT Fortuna Mítinku konaném každoročně v Kladně. Sport je určitě tvrdá dřina, ale když může být zábavou na takto vrcholové úrovni, může být určitě zábavou nejen v přípravě dětí.

Charakteristika mého klubu

V našem klubu trénují děti od šesti do jedenácti let. Při respektování tréninku odpovídajícímu dětskému vývoji, se snažíme děti připravit na pozdější sportovní kariéru v některém konkrétním sportu. Mohou ve 12 letech přestoupit do některého sportovního

klubu a věnovat se dále konkrétnímu sportu až k vrcholové úrovni. Nebudou mít zpočátku pravděpodobně tolik speciálních dovedností jako jejich vrstevníci, kteří se věnují konkrétnímu sportu od útlého věku, ale budou mít širokou základnu pohybových dovedností a zkušeností z mnoha sportů, na kterých mohou stavět a rychle ostatní dohonit. Určitě ale připouštím, že existují sporty, kde tento přístup asi nebude možný. Jsou to především gymnastické a estetické sporty, rovněž i sporty kde je potřeba učit se určité dravosti nebo technice již od malička jako například dráhové kolečkové bruslení nebo lyžování, se kterými mám osobní zkušenost. Pokud ale nemáme v plánu vychovat z dítěte Olympijského vítěze, ale chceme jen, aby sportovalo, aby se něco naučilo, určitě je to prostředí v mém klubu. Protože mě osobně baví a věnuji se mnoha sportům, je několik sportů, které u nás zařazujeme v průběhu roku a o kterých si myslím, že jsou výbornou přípravou před případným navazujícím sportovním tréninkem. Vybrala jsem těchto 9 sportů: atletiku, softbal, kolečkové bruslení, gymnastiku, florbal, judo, basketbal, plavání a jógu. Některé sporty se v průběhu roku střídají, některé máme zařazené jako doplňkové po celý rok. Tato moje myšlenka byla v roce 2008, kdy jsem klub zakládala, v České republice poměrně průkopnická. I když historicky byly kluby s podobnou myšlenkou – například Sokol, nebo Asociace sport pro všechny. Také minipřípravky u jednotlivých sportů pracují s dětmi v duchu všeobecné přípravy, nebo to alespoň deklarují. Ale takto „multisportovní“ klub, který by toto měl přímo ve svých stanovách, u nás v té době neexistoval.

Toto byla hlavní myšlenka a impuls pro založení mé firmy – sportovního klubu, kde trénujeme děti v duchu všeobecné sportovní přípravy, bez tlaku na výkony, bez povinností účastnit se závodů a turnajů. Forma činnosti, kterou jsem zvolila, se v průběhu času měnila. Činnost jsem nejprve vykonávala jako osoba samostatně výdělečně činná (OSVČ) na základě živnostenského oprávnění na vázanou činnost „Poskytování sportovních a tělovýchovných služeb v oblasti.....“ (zde je potřeba mít konkrétní název své činnosti, v mém případě mě k této činnosti opravňoval absolvovaný kurz Osobního a kondičního trenéra na FTVS, který splňoval podmínky pro získání tohoto oprávnění). Současně jsem založila občanské sdružení Sportovní a kondiční klub Kladlo, hlavně z důvodu příjmů dotací ze státního rozpočtu a jednodušší komunikace s institucemi. V současné době vykonávám činnost trenéra a předsedy v zapsaném spolku Sportovní a kondiční klub Kladlo, kde jsem zaměstnána na základě pracovní smlouvy.

V této práci jsem shromáždila informace z odborné literatury týkající se práce trenéra s předškolními a školními dětmi. Každý trenér by měl mít určité vědomosti a znalosti z oblasti nejenom konkrétního sportu, ale i z mnoha dalších oblastí. Trenér je také zároveň pedagogem, koučem, psychologem, autoritou, kamarádem, partnerem (například ve vztahu k rodičům nebo sponzorům), je veřejnou osobou, sekretářkou, organizátorem, je daňovým poplatníkem, zaměstnavatelem, atd. V každé této oblasti by měl mít určité znalosti. Průběžné další vzdělávání, sledování novinek a trendů, to by mělo být samozřejmou součástí příprav.

Praktické pomůcky činnosti

Velkou pomůckou při mé organizační a personální práci je personální software vyrobený přímo na zakázku na míru našeho klubu. Nazýváme ho pracovně „Matrix“ a pomáhá mi při plánování tréninků, rozvrhu trenérů na jednotlivé tréninky a následně potom při zpracování měsíčních mezd. Systém je přístupný přes heslo on-line kdykoli a umožňuje trenérům potvrdit trénink a přihlásit se na jednotlivé tréninky. Já mám tak přehled o zajištění jednotlivých tréninků.

Tabulka 4: Matrix – přihlašování trenérů na tréninky

Datum	Čas	Skupina	Délka	Místo	Trenéři																
01. 06. 2016 - Středa	16:00:00	SKK	2 h	GDM-SKK brusle	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
02. 06. 2016 - Čtvrtek	16:00:00	SKK	2 h	GDM-SKK brusle	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
02. 06. 2016 - Čtvrtek	16:30:00	Inline	3 h	12. ZŠ	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
03. 06. 2016 - Pátek	17:00:00	Inline	1.5 h	12. ZŠ Kondička + brusle (st. záv.)	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
03. 06. 2016 - Pátek	17:00:00	SKK	2 h	Tuchlovice PLAVÁNÍ	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
06. 06. 2016 - Pondělí	16:00:00	SKK	3 h	GDM-SKK brusle	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
07. 06. 2016 - Úterý	16:00:00	SKK	1 h	GDM-SKK brusle	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
07. 06. 2016 - Úterý	16:00:00	SKK	1 h	JOGA+FC-Sletisté	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
07. 06. 2016 - Úterý	16:30:00	Inline	3 h	GDM (nábor, ml.st.záv.)	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
07. 06. 2016 - Úterý	17:30:00	Inline	1 h	GDM-veřejnost brusle	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
08. 06. 2016 - Středa	16:00:00	SKK	2 h	GDM-SKK brusle	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit
09. 06. 2016 -	16:00:00	SKK	2 h	GDM-SKK brusle	Jana Schöpellová	Jan Štěpánek													Přihlásit	Upravit	Odstranit

Tabulka 5: Matrix – Podklady pro tvorbu mezd

Výplaty za měsíc Červen roku 2016

Jméno	Příjmení	Hodinová mzda	Počet dnů	Počet hodin	Mzda
Aleš	Ceplecha_ml	150Kč/hod.	9	21 h	3150Kč
Aleš	Rohel	150Kč/hod.	1	3 h	450Kč
Barbora	Tučanová	100Kč/hod.	4	6 h	600Kč
Helena	Pindřáková	150Kč/hod.	2	5 h	750Kč
Jana	Schöpelllová	150Kč/hod.	2	4 h	600Kč
Jitka	Švejsová	150Kč/hod.	2	5 h	750Kč
Karim	AlReyahi	150Kč/hod.	2	4 h	600Kč
Lucie	Chudobová	150Kč/hod.	4	4 h	600Kč
Lucie	Šířlová	150Kč/hod.	4	10 h	1500Kč
Otta	Nový	150Kč/hod.	8	17 h	2550Kč
Šárka	Pindřáková	150Kč/hod.	19	39 h	5850Kč
Tereza	Číková	100Kč/hod.	10	26 h	2600Kč
Zdeněk	Nový	150Kč/hod.	8	16 h	2400Kč

Počet dnů	75
Počet hodin	160 h
Celková mzda	22400Kč

Výsledky rozboru

Na základě rozboru odborné literatury a hodnocení vlastního podnikání jsem zjistila, že silnou stránkou mého podnikání je nový přístup k tréninku dětí, kdy nabízíme netradiční tréninky pro všechny zájemce, mojí výhodou je velká volnost a samostatnost při rozhodování, současně s tímto odpovědnost za výsledky. Úspěšnost mého podnikání závisí na vynaloženém úsilí, čase, osobním nasazení, kritickým je výběr spolupracovníků, kdy nesprávný člověk dokáže zmařit moji práci nebo ji svým přístupem oslabuje a naopak, správně vybraní kolegové mě posouvají dál.

Odpovědět na základní otázku položenou v úvodu mé práce – „Dá se tím uživit?“ a také - kde je hranice mezi tím, že jsem hlavně trenérem a kdy už se stávám spíše manažerem a organizátorem, nelze jednoznačně určit. Z velké míry toto závisí na osobních schopnostech a objemu činnosti – tedy potažmo na počtu zapsaných dětí. V současné době máme v našem klubu zapsáno cca 160 dětí v 8 skupinách v Kladně a připravujeme otevřít od září 2016 novou skupinu v obci Tuchlovice, nedaleko Kladna. V tomto objemu zatím dělám sama veškerou administrativu, ekonomii, mzdy, kontakt s rodiči, kontakt s úřady, dotace, zajištění reklamy atd. Já osobně také trénuji ve skupinách všeobecných přípravek. Rozsah mých tréninků je 2-3 hodiny denně, od pondělí do pátku. V klubu dále zaměstnáváme celoročně 17 trenérů na dohodu o

provedení práce. Někteří jsou ale specialisti jen na určitý sport a činnost vykonávají jenom krátkodobě, jako odborní garanti daného sportu. Jedná se hlavně o trenéry juda a sportovních her. Samostatní jsou také trenéři skupin in-line kolečkového bruslení a plavání. Dále spolupracujeme s externisty ze sportů, které zařazujeme jako ukázkové – např. s trenéry kick-boxu nebo lukostřelby.

V náplni mé práce je tedy zastoupena trenérská činnosti i administrativní činnost, i když ta administrativní v současnosti převažuje. V tomto rozsahu je toto práce na plný pracovní úvazek a v tomto rozsahu mě „užíví“, i když pod úrovní průměrné mzdy v České republice (podle Českého statistického úřadu činila průměrná mzda za čtvrté čtvrtletí roku 2015 28.152,- Kč). (<https://www.czso.cz>)

V. Závěr

Závěrem bych doporučila každému, kdo uvažuje o trenérské práci jako o zdroji své obživy, aby si dokonale rozmyslel, kolik času a úsilí chce práci věnovat. Rozhodně se lze realizovat v některém z větších sportovních klubů, kdy klub zajistí veškeré administrativní zázemí, také nábor dětí, legislativu a další povinnosti a já se mohu plně věnovat jen dětem a tréninku. Toto je sice za cenu podřízení se pravidlům daného klubu, určitou ztrátu samostatnosti, ale zase tento způsob nevyžaduje příliš velké časové nasazení a odpovědnost. Nebo se mohu pustit na podnikatelskou cestu a vytvořit si vše podle svých představ. V tomto případě je veškerá odpovědnost za zdar celého podniku zcela na mě. Počínaje výběrem spolupracovníků přes legislativní požadavky, právo, přípravu tréninkových plánů až třeba k vytváření kladného image o mé firmě.

Preferuji cestu podnikatelskou, s volností nejenom pracovní doby, ale i osobní a ekonomickou. Při své práci se setkávám s novými lidmi, poznávám nová místa, vymýšlím nové aktivity a akce pro naše děti, komunikuji s rodiči a úřady, pečuji o své spolupracovníky, konkurence v oboru mě nutí neustále se vzdělávat a posouvat se kupředu, což všechno toto mě velmi baví a činí moji práci akční a nestereotypní.

VI. Seznam použité literatury

1. ČÁSLAVOVÁ, E. *Management v tělesné výchově a sportu*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, 1997, ISBN 382-144-97
2. HOSKOVCOVÁ, S. *Psychická odolnost předškolního dítěte*. Praha: Grada, 2006, 160 stran, ISBN 80-247-1424-8
3. JABŮRKOVÁ, V., VLČKOVÁ, V. *Pedagogický pracovník mezi paragrafy*. Olomouc: Hanex, 2005, ISBN 80-85783-55-X
4. JANSÁ, P. a kol. *Pedagogika sportu*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, 2012, 226 stran, ISBN 978-80-246-2068-8
5. KARGER, J. *Komunikace v činnosti sportovního manažera* in ČÁSLAVOVÁ, E. *Management v tělesné výchově a sportu*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, 1997, ISBN 382-144-97
6. KIRBYOVÁ, A. *Nešikovné dítě – Dyspraxie a další poruchy motoriky*. Praha: Portál, s.r.o., 2000, ISBN 80-7178-424-9
7. KOCH, R. *Prvních 100 dnů úspěšného šéfa*. Praha: Grada Publishing, 1995, ISBN 80-7169-173-9
8. KOCOUREK, J., JŮVA, V. *Obecná východiska pedagogiky sportu* in JANSÁ, P. a kol. *Pedagogika sportu*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, 2012, ISBN 978-80-246-2068-8
9. KOCOUREK, J., KOVÁŘ, K. *Trenérství* in JANSÁ, P. a kol. *Pedagogika sportu*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, 2012, ISBN 978-80-246-2068-8
10. KOVÁŘ, K. *Charakteristika současného sportu* in JANSÁ, P. a kol. *Pedagogika sportu*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, 2012, ISBN 978-80-246-2068-8
11. PERIČ, T. *Sportovní příprava dětí*. Praha: Grada, 2004, ISBN 80-247-0683-0
12. PŘIKRYLOVÁ, J., JAHODOVÁ, H. *Moderní marketingová komunikace*. Praha: Grada, 2010, 320 stran, ISBN 978-247-3622-8
13. RYCHLÁ, I. *Příručka vedoucího dětských kolektivů, letních táborů a zotavovacích akcí. Manuál vedoucího*. Česká táborská unie, T.O. Navaho, Hředle, květen 2012
14. RYCHLÝ, M. *Příručka vedoucího dětských kolektivů, letních táborů a zotavovacích akcí. BOZP a PO*. Česká táborská unie, T.O. Navaho, Hředle, květen 2012

15. SLEPIČKA, P. *Psychologie koučování*. Praha: Olympia, 1988, 176 stran
ISBN: 27-019-88
16. STEJSKALOVÁ, I. Všeobecná problematika manažerského účetnictví
v neziskových organizacích in STEJSKALOVÁ, I. a kol. *Využití účetnictví v řízení
neziskových organizací se zvláštním zřetelem na tvorbu a využití rozpočtu v řízení*.
Praha: ASPI, a.s., 2006, 140 stran, ISBN 80-7357-187-0
17. ZEMÁNKOVÁ, M. *Pohyb nad zlato*. Olomouc: Nakladatelství Hanex, 1996, 152
stran, ISBN 80-85783-11-8

Internetové zdroje:

<http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/danove-zatizeni-mezd-je-v-cr-osme-nejvyssi-ze-zemi-oecd/1368400>

<https://cs.wikipedia.org>

<http://www.cssz.cz/cz/pojistne-na-socialni-zabezpeceni/vyse-a-platba-pojistneho/sazba-pojistneho.htm>

<http://www.cstl.cz>

<https://www.czso.cz/csu/czso/cri/prumerne-mzdy-1-ctvrtleti-2016>

<http://www.komora.cz/>

<http://www.msmt.cz/vzdelavani/dalsi-vzdelavani/programy-s-oznaceni-instruktor>

<http://www.msmt.cz/uploads/soubory/TVS/2002/KODEX.PDF>

<http://www.olympic.cz/text/22--cesky-klub-fair-play>

<http://www.pravnipraxe.com/autorskepoplatky>

<http://www.ucto2000.cz>

VII. Přílohy

Příloha 1: Zdravotní deník - Strana 1:

Zdravotnický deník

Název akce: Sportovní soustředění dětí

Adresa akce: RS U Starého rybníka
Zbraslavice 255

Organizace: Sportovní a kondiční klub Kladno, z.s.
Šárka Pindáková
Vašíčkova 505, 272 04 Kladno
IČO: 22874305

(razítko, podpis)

Doba konání: 6. - 13. 8. 2016

Celkový počet dětí:	do 15 let:	do 18 let:	nad 18 let:
Dívky:	14	1	-
Chlapci:	5	-	-

Personální obsazení:

Hlavní vedoucí: Šárka Pindáková

První zdravotník / kvalifikace: Šárka Pindáková / ČČK

Druhý zdravotník / kvalifikace: Otta Nový / ČČK

Pediatr:

Dětský lékař:
MUDr. Jitka Kuntová, 327 591 103

Nemocnice nebo zdravotní středisko:

Zbraslavice 329, 285 21

Obvodní lékař:

MUDr. Darja Houdková, 327 591 132

Lékárna

Zbraslavice 362

Tel.: 327 591 208

Provozní doba: Po-Pá 8-12,30h 14-16h (Čt 8-13h)

Hygienický dozor:

Telefonní čísla:

Hlavní vedoucí: 606 916 787

Zdravotník akce: 606 916 787

Nemocnice:

Lékařská pohotovost:

Provozní střediska: 321 713 257, 777 123 405

Kuchyň:

Správce střediska:

Zdravotní filtr:

Provedl:

Datum:

Podpis:

Poučení pracovníků o hygien.minimu:

Provedl:

Datum:

Podpis:

Poučení pracovníků o zdravot.zajištění:

Provedl:

Datum:

Podpis:

Poučení:

Strana 2:

Přehled dětí s léky, léčbou, zvláštnostmi, potížemi:

(výpis ze zdravotní dokumentace)

Jméno dítěte	zvláštnosti, potíže	léky	ráno	poledne	večer

Strana 3:

Přehled ošetření:

Datum	Jméno ošetřovaného	Popis potíží, postup ošetření	Ošetřil - podpis

Strana 4:

Předem provedená hygienická opatření:

Hygienická opatření v průběhu akce:

Hygienické kontroly:

Prohlášení o bezinfekčnosti.

Akce:

.....

Prohlašuji, že okresní hygienik ani ošetřující lékař nenařídil dítěti: .....
které je v mé péči, karanténní opatření/karanténu, zvýšený zdravotnický dozor nebo lékařský dohled a že
mi není též známo, že v posledních 14 dnech přišlo toto dítě do styku s osobami, které onemocněly
přenosnou chorobou.

Jsem si vědom/a právních následků, které by mě postihly, kdyby toto mé prohlášení nebylo pravdivé,
zejména jsem si vědom/a toho, že bych se v takovém případě dopustil/a přestupku podle §6 zákona č.
60/61 Sb., pokud by nešlo dokonce o trestný čin.

Dítě nejví příznaky akutního onemocnění a nezatajuji o zdravotním stavu dítěte nic, co by mohlo být
překážkou plné účasti dítěte na akci.

V Kladně, dne: ..... (den odjezdu)   Podpis zákonného zástupce: .....

PROTOKOL O ÚRAZU

Organizace

Jméno a příjmení zraněného _____ nar. _____

Adresa trvalého bydliště _____

Přechodně - v době úrazu na adrese _____

Kdy došlo k úrazu - datum _____ hod. _____

Místo kde došlo k úrazu _____

Popis charakteru úrazu

Jak došlo k úrazu

Byl úraz způsoben porušením pravidel bezpečnosti práce (příp. jak a jakých)

Kdo je za úraz zodpovědný

Byl úraz způsoben nebo ovlivněn jinou osobou? (ano/ne, kým a jak)

Kdo byl nad zraněným povinen vykonávat dozor

Kdy a kdo a jakou poskytl zraněnému první pomoc

Vznikla při úrazu materiální škoda? (komu a jaká)

Komu a kdy byl úraz hlášen

Vztah zraněného k organizaci

Jméno a adresa svědka

_____ podpis _____

Jméno a adresa svědka

_____ podpis _____

Zápis vyhotovil jméno a adresa

_____ dne _____ hod. _____

Podpis _____ Podpis zraněného: _____

Příloha č. 4: Výpis z dokumentace rodičům o zdravotním stavu dítěte

Informace rodičům o zdravotním stavu dítěte

Sdělujeme Vám, že Vaše dítě

_____

v průběhu akce

_____

termín konání

_____

onemocnělo, utrpělo úraz, nebo mělo následující zdravotní potíže:

mělo přisáté klíště (místo / datum)

Klíšťata mohou přenášet infekční nemoci. Proto je nutné sledovat možné příznaky onemocnění: zvýšená teplota, bolest hlavy, bolesti kloubů, příznaky připomínající chřipku, nechutenství, červená zvětšující se skvrna v místě přisátí. V případě, že se objeví některý z vyjmenovaných příznaků, navštivte dětského lékaře a předejte mu toto sdělení.

Datum:

Jméno zdravotníka: Šárka Pindřáková

Podpis:

Zmocnění a určení osoby
oprávněné dle zákona o zdravotních službách

Údaje zákonného zástupce (rodičů, určeného opatrovníka):

MATKA:

Jméno a příjmení: ..... nar. dne .....

Kontakt (telefon, e-mail): .....

OTEC:

Jméno a příjmení: ..... nar. dne .....

Kontakt (telefon, e-mail): .....

Údaje nezletilého dítěte:

Jméno a příjmení: ..... nar. dne .....

Trvale bytem: .....

Zmocňujeme tyto osoby:

pana/paní:

..... nar. .... bytem: .....

aby po dobu konání sportovní akce/ soustředění, tj. od.....do.....
uděloval za mé nezletilé dítě souhlas s poskytnutím zdravotních služeb,
jejichž potřeba v této době nastane (např. ošetření úrazu i takového, jenž
nespadá do kategorie nezbytné péče, léčba běžných nemocí).

Současně souhlasím s tím, aby ve shora uvedené době byla zmocněná
osoba informována o zdravotním stavu mého nezletilého dítěte ve smyslu
ustanovení §31 zák.č.372/2011Sb.

Zároveň určuji tyto zmocněné osoby jako osoby, na jejichž nepřetržitou
přítomnost má moje nezletilé dítě právo při poskytování zdravotních služeb
podle §28 odst. 3 písm.e) bod 1, a to ve shora uvedené době konání.

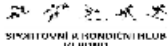
V ..... dne .....

Podpis zákonného zástupce – matka:

Podpis zákonného zástupce – otec:

(v současné době stačí podpis 1 rodiče)

Příloha 6: Přihláška člena SKK Kladno

Přihláška člena / Evidenční list Školní rok: 2016/2017		Druh členství:	Správce a zpracovatel dat:
		Rádné (starší 18 let) Přidružené (do 18 let) Čestné (uděluje se)	Sportovní a kondiční klub Kladno, z.s. Sídlo: Vašíčkova 505, 272 04 Kladno IČO: 22874305
Osobní údaje člena/dítěte (povinné poskytnutí):			
Příjmení	Jméno	Adresa bydliště	
U nezletilého dítěte jméno zákonného zástupce		Rodné číslo dítěte	Zdravotní pojišťovna
Telefon 1	Telefon 2	Odchod z tréninků	Přiložte potvrzení od lékaře
		Pokud může dítě z tréninků odcházet samo - přiložte vyplněný souhlas (viz formulář)	Potvrzení platí 1 rok od data vystavení. Použijte formulář SKK!
Ostatní údaje (nepovinné poskytnutí):			
Email pro zaslání veškerých informací (ČITELNĚ!): Adresu nezveřejňujeme, zasiláme jako "skrýtou"			
Poznámky, omezení apod.		Škola	Velikost trička
			Vypíšte, děti tričko dostanou
Zřetelně vyberte oddíl a skupinu (zatrhněte zvolené):			
Všeobecná příprava: - 2x týdně (pondělí+středa) sk.Cml. - 2x týdně (úterý+čtvrtek) sk.Dml. - 2x týdně (pondělí+čtvrtek)sk.Ast, Bst. - 1x týdně (středa) sk.Tml. - 1x týdně den: .....(po domluvě)	Plavání: (sudé pátky 17-19 hodin) - jen první pololetí - jen druhé pololetí - obě pololetí	Jóga: - sk. DĚTI - 1x týdně, úterý - "Family circus"-1x týdně,úterý Lezecká stěna: (liché pátky 16-18 hod.) - Lezecká stěna Kladno, 10 lekcí ANO / NE	In-line závodní oddíl: - 1x týdně-jen začátečníci - 2x týdně - 3x týdně (vš.kondičky)
JUNIOR (výběrová sk., 12-15 let) 1x / 2x týdně			
Prohlášení člena / zákonného zástupce: <i>Prohlašuji, že všechny uvedené údaje jsou pravdivé. Přečetla jsem si Stanovy spolku a Pravidla členství v klubu a souhlasím s nimi. Do doby než předložím potvrzení od lékaře o zdravotní způsobilosti prohlašuji, že jsem zdravý/á a jsem schopný/á absolvovat tréninky a akce klubu bez omezení. Zavazuji se nahlásit neprodleně všechny změny, které se budou týkat uvedených údajů - především změnu zdravotní způsobilosti.</i>			
Souhlas se zpracováním osobních údajů (dle zákona č. 101/2000 Sb. Zákon o ochraně osobních údajů a zákona č. 40/1964 Sb. Občanský zákoník): <i>Souhlasím s evidencí a zpracováním poskytnutých osobních údajů, biometrických dat a kontaktních údajů poskytnutých správci. Dále souhlasím s poskytnutím těchto údajů potřebných třetí osobě v souvislosti s organizačními záležitostmi (závody, soustředění apod.)</i>			
<i>Souhlasím s pořizováním mých fotografií (fotografií nezletilého dítěte), včetně portrétů, videozáznamů a zvukových záznamů, za účelem dokumentace sportovní činnosti, propagace a reklamy činnosti správce. Souhlasím s jejich zveřejněním na webových stránkách správce, případně ve veřejných propagačních materiálech, v tiskových zprávách, na sociálních sítích, na billboardech apod.</i>			
<i>Souhlasím s registrací v dalších zastřešujících organizacích a spolcích - v České unii sportu (všichni), v Českém svazu kolečkového bruslení (jen inline oddíl).</i>			
Souhlas s evidencí uděluji nejdéle na dobu platnosti této přihlášky, tzn. na období: od: 1.9.2016 do: 30.6.2017 Souhlas se zveřejněním fotografií a záznamů je bez časového omezení.			
Datum podpisu	Podpis zákonného zástupce dítěte	Podpis člena staršího 18 let	 SPORTOVNÍ A KONDICNÍ KLUB KLADNO Za klub: Šárka Pindáková